

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง รับผิดชอบการจัดตั้งพรรคแผ่นดินไทย

ด้วยนายทะเบียนพรรคการเมือง ได้รับแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมือง ชื่อ พรรคแผ่นดินไทย ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย พรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ ไว้ในทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๔/๒๕๔๕ ตั้งแต่วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๕ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมืองและรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของพรรค แผ่นดินไทย ดังนี้

นโยบายพรรคแผ่นดินไทย พ.ศ. ๒๕๔๕

๑. นโยบายด้านการเมืองและการปกครอง

(๑) ยึดมั่นในสถาบันชาติ นับถือสถาบันศาสนา เคารพเทิดทูนสถาบัน พระมหากษัตริย์และการปกครองระบอบประชาธิปไตย เอกราช และอธิปไตยของชาติ

(๒) ปลุกฝัง “ชาตินิยม” กู้ชาติพลีชีพเพื่อแผ่นดิน ประเทศไทย ต้องเป็นราชอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียวจะแบ่งแยกมิได้

(๓) พัฒนาระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นไป สนับสนุนให้ระบบพรรคการเมืองมีความเข้มแข็ง สนับสนุน การมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดนโยบายและการตัดสินใจทางการเมือง และคัดเลือคนุคคลที่มีคุณภาพเข้าไปรับผิดชอบในการบริหารประเทศ สร้างพรรค การเมืองให้เป็นพรรคการเมืองของประชาชน

(๔) ยึดมั่นในการประสานความคิดของทุกฝ่าย โดยจะเสริมสร้างความสามัคคีและความสำนึกร่วมกันในการแก้ไขปัญหาของชาติด้วยการส่งเสริมการมีส่วนร่วม การวางแผนพัฒนาด้านการเมืองและการปกครอง

(๕) ยึดมั่นในหลักปรัชญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ดำเนินตามข้อปฏิบัติ ข้อกฎหมายและการปฏิบัติใดๆ ที่ให้อำนาจสิทธิเสรีภาพของประชาชนอันขัดต่อหลักการที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ อีกทั้งยังคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคลให้เท่าเทียมกันทั้งหญิงและชาย

(๖) ขจัดการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างเข้มงวดเด็ดขาด ออกกฎหมายยึดทรัพย์ ปรามคนโกง ส่งเสริมคนดีให้เป็นผู้แทนราษฎร ปฏิรูปการเมืองและกระจายงบประมาณแผ่นดิน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างแท้จริง

(๗) ออกกฎหมายปลดหนี้ให้ปวงชนชาวไทยหรือพักชำระหนี้ระยะยาวให้เป็นจริง ทบทวนการก่อหนี้เงินกู้ของภาคเอกชนและภาครัฐ ที่กู้จากต่างประเทศ ต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังและธนาคารแห่งประเทศไทย

(๘) ปฏิรูปอำนาจอธิปไตยของปวงชนชาวไทยทั้งประเทศ ให้อำนาจอธิปไตยและอำนาจอตุการเป็นของประชาชนอย่างแท้จริง เน้นการกระจายอำนาจการบริหารจัดการไปสู่ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นอย่างเหมาะสม

(๙) สร้างประเทศไทยให้เป็นมหาอำนาจ อาหารของโลกด้วยการสร้างระบบ “เครือข่ายสารสนเทศเพื่อการเกษตร” นำเทคโนโลยีแผนใหม่กระจายเชื่อมโยงทุกหมู่บ้านทุกตำบลให้ทั่วถึง ให้เกิดสภาพคล่องในทุกวิถีทางให้เป็นระบบอย่างรีบด่วน

(๑๐) มุ่งมั่นดำเนินการให้กระบวนการยุติธรรมเป็นอิสระ ไม่ถูกรวบงำโดยฝ่ายใดสามารถเป็นหลักประกันและคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนและเป็นที่พึ่งของประชาชนได้อย่างแท้จริง

(๑๑) มุ่งมั่นพิทักษ์หลักความเป็นกลางทางการเมืองของข้าราชการประจำให้ปราศจากการแทรกแซงทางการเมือง หรืออยู่ภายใต้อิทธิพลของพรรคการเมือง ให้ข้าราชการประจำได้ปฏิบัติหน้าที่ของตนโดยอิสระ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการบริหารประเทศ

(๑๒) ปฏิรูปโครงสร้างสำนักงานตำรวจแห่งชาติให้มีประสิทธิภาพในด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและการให้บริการประชาชน ด้วยคุณธรรมและความเสมอภาค ขจัดระบบช่วยเหลือหมัดล้นจากวงการ

(๑๓) ปฏิรูปกองทุนเพื่อความมั่นคงทางสังคมให้มีประสิทธิภาพในการนำไปใช้กับการดำรงชีวิตจริงได้อย่างมีความสุข ได้แก่ กองทุนฟื้นฟูเกษตรกร กองทุนประกันสุขภาพเกษตรกร กองทุนเงินกู้เพื่อการศึกษากองทุนป้องกันอุบัติเหตุในไร่นา กองทุนประกันค่าแรงขั้นต่ำภาคเกษตรกรให้บรรลุเป้าหมายเป็นจริงโดยเร็ว

๒. นโยบายด้านเศรษฐกิจและการพาณิชย์

(๑) มุ่งมั่นเสริมสร้างความไพบูลย์รุ่งเรืองให้ประเทศก้าวสู่ความเป็นมหาอำนาจทางเกษตรอุตสาหกรรมที่ทันสมัย และพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศอุตสาหกรรมก้าวหน้าในอนาคตมีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและความเป็นธรรมในการกระจายรายได้สู่ภาคเกษตรและอุตสาหกรรมอย่างพอเพียง

(๒) ส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีที่ล้ำหน้า ให้ประเทศเป็นศูนย์กลางธุรกิจและคมนาคมในภูมิภาคบังเกิดผลการพัฒนาเศรษฐกิจแก่ประชาชนส่วนใหญ่อย่างแท้จริง

(๓) ส่งเสริมการออกกฎหมายเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจพื้นฐานและคุ้มครองธุรกิจรายย่อยของคนไทยให้เป็นจริงนำมาใช้แก้วิกฤตการณ์โดยเร็ว

(๔) ส่งเสริมให้เศรษฐกิจมหภาคกับเศรษฐกิจพอเพียงเชื่อมโยงกันอย่างเกื้อกูล เพื่อให้การตลาดและการส่งออกอยู่บนพื้นฐานที่เข้มแข็งพึ่งพาตนเอง

(๕) การตัดสินใจในทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจ และการนำประเทศเข้าไปสู่พันธสัญญาทางเศรษฐกิจกับต่างประเทศต้องได้รับการตรวจสอบจากประชาชนก่อน

(๖) ทำประชาคมติจากประชาชน เพื่อทบทวนยกเลิกและแก้ไขกฎหมายฉบับที่เอื้ออำนวยความสะดวกแก่ทุนข้ามชาติให้เข้ามาซื้อหาจับจองและยึดครองเศรษฐกิจไทย

(๗) เจริญกับองค์การค้าโลกเพื่อยึดตารางเวลาในการปฏิบัติตามเงื่อนไขการเปิดเสรีทางธุรกิจออกไปก่อน

(๘) ลดการขาดดุลการค้ากับต่างประเทศโดยการผลิตทดแทนในประเทศและแลกเปลี่ยนสินค้ากับคู่ค้าในต่างประเทศในภาครัฐและภาคเอกชน

(๙) เร่งปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารราชการของหน่วยงานการค้าทั้งภายในและต่างประเทศ ส่งเสริมการส่งออกด้านการตลาดและข้อมูลข่าวสารให้เกิดสภาพคล่อง

(๑๐) ส่งเสริมให้กิจการไทยสามารถครอบครองเทคโนโลยีและทรัพยากรทางปัญญาจากแหล่งอื่น เป็นภูมิปัญญาไทย เข้าสู่ระบบการคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาของคนไทย

๓. นโยบายด้านการศึกษาและสังคม

(๑) จัดการศึกษาให้ทั่วถึงและมีคุณภาพโดยเร่งจัดการศึกษาเพื่อประกันสิทธิและความเสมอภาคทางการศึกษาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

(๒) จัดการศึกษาให้เกิดความรู้คู่คุณธรรมและนำไปใช้กับชีวิตประจำวัน การศึกษาภาคบังคับต้องเรียนถึงสิบสองปีโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

(๓) พัฒนาระบบเทคโนโลยีทางการศึกษาและเครือข่ายสารสนเทศ เพื่อเพิ่มและกระจายโอกาสให้คนไทยทั้งในเมืองและชนบทให้เท่าเทียมกัน

(๔) ให้เงินกู้ปลอดดอกเบี้ยแก่ข้าราชการครูและข้าราชการชั้นผู้น้อย เพื่อบรรเทาความเดือดร้อน โดยพักชำระหนี้สหกรณ์รวมทั้งจัดหาปัจจัยสำรองไว้ใช้จ่ายในการยังชีพในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำในปัจจุบัน

(๕) จัดสัมมนาพุทธศาสนา ปฏิรูปพระราชบัญญัติสงฆ์เพื่อให้แนวทางศาสนาเข้ามามีส่วนในการแก้ปัญหาสังคมและบทบาทในการอบรมวินัยและคุณธรรมของคนในชาติ

(๖) ส่งเสริมยึดมั่นและรักษาไว้ซึ่งขนบธรรมเนียม จารีตประเพณีและศิลปวัฒนธรรมไทยของแต่ละท้องถิ่นให้คงอยู่และวิวัฒนาสภาพสืบไป

(๗) ส่งเสริมการดำเนินกิจกรรมทางศาสนาทุกศาสนาเพื่อให้มีการนำหลักศีลธรรม คำสั่งสอนของศาสดามาใช้ในการดำเนินชีวิตที่ดีและสร้างสันติสุขให้เกิดขึ้นในสังคม

(๘) มุ่งมั่นพัฒนาทรัพยากรบุคคลของชาติให้มีคุณภาพมีระเบียบวินัย และมีจิตสำนึกในการรับผิดชอบต่อบ้านเมืองเต็มศักยภาพ

(๕) จัดระบบในการให้ความคุ้มครองความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนให้พ้นจากการประทุษร้าย ช่มชู้ คุกคามจากอิทธิพล อำนาจมืด โดยการจัดตั้งกองทุนสวัสดิการความมั่นคงแห่งชีวิตทุกหมู่บ้าน

(๑๐) ต้องสร้างหลักประกันสวัสดิภาพชีวิตด้วยการประกันสังคมและการประกันชีวิตกลุ่ม โดยรัฐต้องจัดดำเนินการให้ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย

(๑๑) ต้องเพิ่มรายได้ให้กับประชาชนผู้ด้อยโอกาสโดยพัฒนาการอาชีพ ภูมิปัญญาชาวบ้านที่ดำเนินการอยู่แล้วให้เจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคง

(๑๒) แก้ปัญหาวิกฤตการณ์ทางยาเสพติดและการทุจริตฉ้อราษฎร์บังหลวง ด้วยการให้ยุทธศาสตร์พลังทางสังคมและขบวนการประชาธิปไตย

(๑๓) เสริมสร้างวินัยคุณภาพและคุณธรรมของคนในชาติ สร้างการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม ในสังคมเพื่อสอนคนให้ฉลาดทันการเมืองและทันโลก

(๑๔) ลดช่องว่างระหว่างคนรวยกับคนจน โดยจัดตั้งธนาคารหมู่บ้าน ที่ราชอาณาจักรพร้อมจัดให้มีกองทุนประชาธิปไตย ให้บริการจัดการพัฒนาชุมชนของตัวเองอย่างพอเพียงและเพิ่มขึ้นทุกปี

(๑๕) มุ่งมั่นเร่งแก้ปัญหาวิกฤตชาติ ต้องยุติโครงการขนาดใหญ่ที่ยังไม่จำเป็นและโครงการทิ้งทวนต่างๆ จนสามารถเปลี่ยนเงินกู้ระยะสั้นของประเทศเป็นเงินกู้ระยะยาวสามสิบสี่สิบปีได้ เมื่อโครงการทิ้งทวนถูกเปลี่ยนเป็นโครงการเพื่อสังคมมุ่งเป้าหมายช่วยเหลือเกษตรกร ผู้ใช้แรงงาน และคนยากจนสี่สิบล้านคน เศรษฐกิจพื้นฐานคงฟื้นคืนสู่สภาพปกติโดยส่วนรวมทันที

๔. นโยบายด้านการสาธารณสุข

(๑) ควบคุมดูแลให้ประชาชนปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเน้นมาตรการทั้งการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทุกประเภท ทั้งจัดระบบป้องกันสาธารณสุขและอุบัติเหตุอย่างมีประสิทธิภาพทั่วถึงและทันทั่วถึง

(๒) เสริมสร้างสนับสนุนให้ประชาชนมีจิตสำนึกร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมและสาธารณสุขในชุมชนและท้องถิ่นของตนเอง

(๓) ส่งเสริมการสาธารณสุข สถานพยาบาลให้ประชาชนได้รับการบริการที่ได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึงเท่าเทียมกัน

(๔) จัดสรรงบประมาณสร้างโรงพยาบาลให้ทั่วถึงทุกตำบล เพิ่มจำนวนพยาบาลหรือแพทย์ให้พอเพียงกับจำนวนผู้ป่วยที่มาทำการรักษาในโรงพยาบาลด้วยความเอาใจใส่ดูแลของแพทย์อย่างใกล้ชิด

(๕) ส่งเสริมสวัสดิการในการรักษาพยาบาลให้ทั่วถึงโดยเฉพาะเด็ก คนพิการ คนชรา คนว่างงาน เป็นสิ่งจำเป็นของกลุ่มคนยากจนและผู้ด้อยโอกาส ต้องได้รับการรักษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

(๖) ส่งเสริมการกีฬาเพื่อต้านยาเสพติดอย่างแท้จริง หน่วยงานรับผิดชอบปราบปรามยาเสพติดที่เป็นของรัฐให้จริงจังในการปราบปราม ให้จัดเป็นศูนย์บำบัดผู้ติดยาเสพติด ส่วนผู้ผลิตและจำหน่ายกำหนดโทษประหารชีวิตสถานเดียว

(๗) เด็ก ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ยากจน ต้องได้รับการบริการทางแพทย์ทั้งในชนบทและในเมืองจากสาธารณสุข หรือโรงพยาบาลเท่าเทียมกันโดยกองทุนสุขภาพบริการสมาชิกเป็นคำรักษาพยาบาล

๕. นโยบายด้านการเกษตรและอุตสาหกรรม

(๑) ปรับปรุงระบบชลประทาน ระบบประปาชนบท ระบบท่อส่งน้ำ เพื่อเกษตรกรรม ขยายวงกว้างสู่ไร่นาสวนผสมคลุมพื้นที่ทั่วประเทศภายในเวลาสี่ปี

(๒) เสนอกฎหมายประกันราคาผลผลิตทางการเกษตรและควบคุมราคาสินค้าให้เหมาะสมตามภาวะเศรษฐกิจปัจจุบันให้มีประสิทธิภาพเป็นจริง

(๓) ปรับปรุงหลักเกณฑ์การพิจารณาการปรับปรุงหนี้หรือการผ่อนชำระหนี้ของเกษตรกรทั้งหนี้ในระบบและนอกระบบ โดยปรับกลไกและเครื่องมือเพื่อการแก้ไขถูกกำหนดและสร้างขึ้นอย่างชัดเจนให้ประสบความสำเร็จโดยเร็ว

(๔) ปฏิรูปองค์กรสถาบันเกษตรกรปฏิญญาหอการค้าภาคอีสานโดยประสานพลังพัฒนาสถาบัน ผลักดันนโยบายและแนวทางที่เป็นรูปธรรมในการแก้ปัญหาของเกษตรกรทุกองค์กรทั่วประเทศ ให้สำเร็จและเป็นจริงภายในเวลาสิบปี

(๕) เร่งรัดการจัดการปฏิรูปที่ดินให้เกษตรกรทุกครัวเรือนต้องมีที่ดินเป็นของตนเอง ชุมชนต้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาเกษตรแบบยั่งยืนไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมในรูปเกษตรท่องเที่ยวด้วยการเกษตรทฤษฎีใหม่ ตามแนวพระราชดำริ ให้คลุมพื้นที่ในเวลาห้าปี

(๖) ส่งเสริมจัดหาแหล่งเงินทุนเพื่อพัฒนาส่งเสริมทางการเกษตรที่เป็นอุตสาหกรรมใหม่ด้วยการประสานเทคโนโลยีสมัยใหม่กับภูมิปัญญาท้องถิ่นแบบบูรณาการ

(๗) ส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถหาวัสดุที่ใช้ในการผลิตที่สำคัญ เช่น ปุ๋ย สารเคมี และยาปราบศัตรูพืชราคาถูกโดยเน้นการผลิตปุ๋ยอินทรีย์และยาปราบศัตรูพืชจากวัสดุในท้องถิ่นให้มีคุณภาพอย่างเพียงพอ

(๘) ปรับปรุงโครงสร้างการผลิตในภาคอุตสาหกรรมและการส่งเสริมการลงทุนให้สอดคล้องกับเป้าหมายและยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศโดยคำนึงถึงทรัพยากรธรรมชาติ ภูมิปัญญาไทยและศักยภาพในการผลิต

(๙) ปฏิรูปโครงสร้างการเกษตร อุตสาหกรรม โดยส่งเสริมให้มีการพัฒนาการเกษตรอุตสาหกรรมพื้นฐานและเชื่อมโยงกับเกษตรอุตสาหกรรมสมัยใหม่ ต่อเนื่องที่จะก่อให้เกิดผลเสียต่อเนื่องเชื่อมโยงต่อการปรับปรุงโครงสร้างการผลิตภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรมแบบยั่งยืนสืบไป

(๑๐) ส่งเสริมการพัฒนามนุษย์และแรงงานภาคเกษตรอุตสาหกรรมให้สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาอุตสาหกรรมในอนาคต สนับสนุนมาตรการเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาขบวนการผลิตที่ได้มาตรฐานและไม่ก่อให้เกิดมลภาวะโดยจัดการให้มีความโปร่งใสและมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ

(๑๑) ปรับปรุงพัฒนาระบบการตลาด สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสมัยใหม่ สนับสนุนการจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรและกลุ่มอุตสาหกรรมในชุมชนรวมทั้งส่งเสริมระบบภาคเทคโนโลยีสารสนเทศทางการเกษตรอุตสาหกรรมและความสามารถในการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศด้านการตลาดสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมเพื่อให้อาจวางแผนการผลิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๖. นโยบายด้านการเงิน การคลัง การธนาคาร

(๑) ปฏิรูปนโยบายการเงินเสรีให้มีขอบเขตและมั่นคงทั้งระบบการเงินของชาติ จักต้องปรับปรุงหาวิธีการให้ค่าเงินบาทมีค่านับคงเทียบเท่าค่าของเงินที่เป็นจริง

(๒) จัดตั้งธนาคารประชาชน นโยบายการเงินการคลัง มุ่งเน้นกระจายโอกาสการเข้าถึงแหล่งเงินให้กับประชาชนผู้มีรายได้น้อยเพื่อสร้างทางเลือกและลดการพึ่งพาแหล่งกู้นอกระบบ ซึ่งจะทำให้ประชาชนมีโอกาสในการสร้างรายได้ด้วยตนเอง

(๓) ปรับปรุงการบริหารการเงิน ห้ามมิให้ธนาคารพาณิชย์ขายหุ้นเกินสี่สิบเปอร์เซ็นต์ให้ต่างชาติ คนไทยต้องถือหุ้นเกินหกสิบเปอร์เซ็นต์ของธนาคารไทยทั้งหมด กระทรวงการคลังต้องรับผิดชอบในการถือหุ้นในส่วนที่เหลือทั้งหมดเพื่อรักษาอำนาจเงินไว้เป็นของคนไทย

(๔) มุ่งมั่นพัฒนาเสริมสร้างรัฐวิสาหกิจสำคัญที่มีกำไรและสามารถเลี้ยงตัวเองได้ ห้ามขายรัฐวิสาหกิจให้นายทุนต่างชาติไม่ว่ากรณีใดๆ หากรัฐวิสาหกิจใดมีปัญหาหรือขาดทุนให้รีบแก้ไขโดยเร่งด่วนถ้าแก้ไขไม่ได้จึงแปรรัฐวิสาหกิจโดยให้ประชาชนถือหุ้นหรือเป็นเจ้าของให้มากที่สุด

(๕) เร่งรัดแก้ไขปัญหาสถาบันการเงิน โดยปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการกำหนดมาตรฐานการดำเนินงานของสถาบันการเงินให้สอดคล้องกับภาวะทางเศรษฐกิจเพื่อให้สถาบันการเงินสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

(๖) เสริมสร้างความมั่นคงและคล่องตัวในตลาดเงินและตลาดหุ้นของประเทศ เพื่อเอื้ออำนวยต่อธุรกิจการค้า การพัฒนา และการลงทุนในระดับที่เหมาะสมให้สอดคล้องกับสภาวะของสังคมโลกปัจจุบัน

(๗) ปฏิรูปธนาคารแห่งประเทศไทยให้เป็นอิสระและมีประสิทธิภาพสูงในความควบคุมการเคลื่อนไหวของเงินให้ถูกต้องและเอื้ออำนวยต่อการฟื้นตัวในระบบเศรษฐกิจของไทยและมีความมั่นคงไม่อยู่ภายใต้อำนาจของต่างชาติ และการตลาดให้ใช้วัตถุดิบภายในประเทศให้สมดุลกับการนำเข้าจากต่างประเทศ

๗. นโยบายด้านแรงงานและสวัสดิการสังคม

(๑) จัดตั้งสถาบันประกันมาตรฐานแรงงาน เพื่อรับรองคุณสมบัติและความเชี่ยวชาญให้เป็นที่ยอมรับของต่างประเทศเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับลูกจ้างและนายจ้าง

(๒) ปรับปรุงกฎหมายแรงงาน กฎและข้อบังคับตลอดจนระเบียบปฏิบัติ เพื่อให้เกิดผลสูงสุดต่อแรงงานของชาติโดยเฉพาะแรงงานเด็กและสตรี

(๓) ขจัดความไม่เป็นธรรมในการรับสิทธิประโยชน์ ค่าตอบแทน อันเกิดจากความแตกต่างทางเพศ เชื้อชาติ ศาสนา และเหตุทางกายภาพที่ไม่มีผลต่อคุณภาพและปริมาณของการทำงาน เน้นจริยธรรมทางธุรกิจให้เกิดขึ้นกับผู้ประกอบการ

(๔) มุ่งมั่นพัฒนาฝีมือแรงงานที่ขาดแคลน คุ้มครองแรงงานตามกฎหมายแรงงาน เสริมสร้างการทำงานเพื่อให้มีรายได้ช่วยเหลือคนงานที่ถูกเลิกจ้าง ด้วยการสนับสนุนจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

(๕) ปฏิรูปกฎหมายผู้ใช้แรงงาน ผู้ว่างานให้ชัดเจนและเป็นจริง ด้วยการสนับสนุนคนไทยให้มีงานทำและที่ต้องการไปทำงานต่างประเทศ อำนวยความสะดวกในการให้กู้เงินโดยไม่คิดดอกเบี้ยอีกทั้งให้การบริการในการขอหนังสือเดินทาง การหางานทำ ติดตามช่วยเหลือคุ้มครองคนไทย แรงงานไทยในต่างประเทศ

(๖) สนับสนุนเสริมสร้างการปลูกจิตสำนึกในขนบธรรมเนียมจารีตประเพณีและศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้พึ่งพาอาศัยตนเองของชุมชนและประชาชนให้เป็นรูปธรรมและมีความก้าวหน้ายิ่งขึ้น โดยการสร้างชุมชนต้นแบบในการพัฒนาตนเองให้กระจายออกไปทั่วประเทศ

(๓) ปกป้องคุ้มครองความปลอดภัยจากการใช้แรงงานให้ได้รับค่าจ้าง และมีสภาพแวดล้อม การทำงานที่ดีของกำลังแรงงาน ตลอดจนแรงงานต่างชาติ ต้องควบคุมและคุ้มครองโดยเข้มงวดและเป็นระบบเป็นธรรม

(๔) เร่งรัดและขยายการผลิตกำลังคนทั้งในระบบและนอกระบบ การศึกษา ให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาทักษะมาตรฐานฝีมือแรงงานโดยเสรี

(๕) เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้นำแรงงานและองค์กรแรงงานลูกจ้าง กับนายจ้างให้สามารถเจรจา มุ่งไปสู่การประสานประโยชน์อย่างเป็นธรรมของทั้งสองฝ่าย โดยแรงงานสัมพันธ์ในระดับทวิภาคีและไตรภาคี

๘. นโยบายด้านการสื่อสารและการคมนาคม

(๑) มุ่งมั่นเสริมสร้างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเครือข่ายคมนาคม ขนส่งและสื่อสาร บนพื้นฐานการเกื้อหนุนการผลิต การสร้างงานและสร้างรายได้

(๒) พัฒนาปรับปรุงระบบขนส่งมวลชนและเครือข่ายการคมนาคม ภายในประเทศให้เชื่อมต่อกันอย่างมีประสิทธิภาพ สะดวกรวดเร็วและปลอดภัย

(๓) ปฏิรูประบบการสร้างเครือข่าย การคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกับ ประเทศเพื่อนบ้าน ให้ความร่วมมือเพื่อเป็นศูนย์กลาง การคมนาคมในภูมิภาคให้ได้ โดยเร็ว

(๔) เสริมสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพและความปลอดภัย ทั้งทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ โดยการสร้างหลักประกัน ทำสัญญาร่วมกันให้เกิดสวัสดิภาพปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอย่างแท้จริง

(๕) ยกเลิกระบบผูกขาด การสื่อสารโทรคมนาคมและการคมนาคม ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เพื่อเปิดโอกาสให้เอกชนมีส่วนร่วมในธุรกิจโดยเสรี

(๖) ส่งเสริมพัฒนาการพาณิชย์นาวีให้เป็นระบบอย่างจริงจัง โดยการขุดคลองคอคอดกระภาคใต้ให้เป็นศูนย์กลางขนส่งทางทะเลระหว่างประเทศทั่วโลก ประเทศจะบังเกิดรายได้อย่างมหาศาล ให้มีเรือบรรทุกสินค้าเดินทะเลเพื่อรองรับขนส่งสินค้าทั่วโลก

(๗) ปรับยุทธศาสตร์แก๊วกฤตการณ์เกี่ยวกับโครงการก่อสร้างการสื่อสาร การคมนาคมและขนส่งภายในประเทศโดยจัดส่วนลดในการก่อสร้างโครงการให้เด็ดขาด และเป็นจริง

(๘) ปรับปรุงมาตรฐานของถนนกรมการเร่งรัดพัฒนาชนบท ถนนกรมโยธาธิการ และถนนกรมทางหลวงให้มีมาตรฐานในการก่อสร้าง เพื่อหาทางลดความสูญเสียงบประมาณในการซ่อมแซมและบำรุงรักษา ควบคุมการก่อสร้าง ให้เต็มวงเงิน ปรารถนารถทุกน้ำหนักเกินให้หมดสิ้นไป จัดระบบช่วยให้เด็ดขาดและเป็นจริงโดยเร็ว

(๙) ปฏิวัติระบบการขนส่งทางอากาศด้วยการพัฒนาคุณภาพและปรับปรุงประสิทธิภาพการให้บริการให้เป็นเยี่ยม สนองรับความต้องการของผู้ใช้บริการอย่างประทับใจ เสริมสร้างการท่องเที่ยวและการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้เหมาะสม

(๑๐) ปฏิรูประบบการสื่อสารโทรคมนาคม การคมนาคมขนส่ง เพื่อรองรับการเปิดเสรีในธุรกิจคมนาคมขนส่งและสื่อสาร ยกเลิกการสัมปทานผูกขาดโดยสิ้นเชิง

๕. นโยบายด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

(๑) อนุรักษ์ คุ้มครอง บริหารและจัดการสิ่งแวดล้อมทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพแบบบูรณาการ โดยยึดหลักธรรมาภิบาลและการวาง

มาตรการหรือเสนอกฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันปราบปราม อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งป्राศจากมลภาวะเป็นการคืนธรรมชาติให้กับแผ่นดิน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิมให้มีบทบาทยิ่งขึ้น

(๒) มุ่งมั่นให้การศึกษาและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญและคุณค่าของระบบนิเวศน์ รวมทั้งทรัพยากรของชาติโดยยึดหลักการแบบพัฒนาที่ยั่งยืน

(๓) เร่งรัดเสริมสร้างจิตสำนึกแก่ประชาชนและเยาวชนของชาติให้เล็งเห็นความสำคัญในคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติ มุ่งอนุรักษ์ฟื้นฟูอย่างมีระบบต่อเนื่อง

(๔) เร่งรัดฟื้นฟูและป้องกันความเสื่อมโทรมในระบบนิเวศน์และทรัพยากรธรรมชาติให้คืนสู่สภาพเดิมเร่งแก้ปัญหามลภาวะและสิ่งแวดล้อมเป็นพิษทั้งในปัจจุบันและอนาคต

(๕) พัฒนาระบบการใช้พลังงานจากธรรมชาติและทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยไม่ก่อให้เกิดผลเสียต่อภาวะแวดล้อมและมุ่งพึ่งตนเองในด้านพลังงานหลักของชาติเป็นสำคัญ โดยเน้นองค์กรประชาชนในท้องถิ่นให้ร่วมรับผิดชอบ

(๖) ประสานงานและปรับปรุงการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สอดคล้องต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม โดยมุ่งให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาประเทศและคุณภาพชีวิตของประชาชน

๑๐. นโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดิน

(๑) มุ่งมั่นที่จะพัฒนาบ้านเมืองของประเทศไปสู่การปกครองระบบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมของประชาชน สามารถควบคุมตรวจสอบและวัดความสำเร็จสัมฤทธิ์ผลในการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

(๒) เร่งรัดการตราและแก้ไขปรับปรุงกฎหมายให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน เพื่อให้ประชาชนได้รับความคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญอย่างแท้จริง สมหวังจากการปฏิรูปการเมืองเท่าเทียมกัน

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการรวมกลุ่มของประชาชนขึ้นเป็นองค์กรประชาชนในรูปแบบต่างๆ โดยเฉพาะการจัดตั้งพรรคการเมืองอันเป็นเจตนาสนองตอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๘ หมวด ๑ ด้วยความเสมอภาคเท่าเทียมกัน

(๔) ลดความผูกขาดของระบบราชการและเปิดโอกาสให้มีการแข่งขันความท้าทายของรูปแบบการบริหารการปกครองบ้านเมืองแนวใหม่

(๕) ปฏิรูประบบราชการให้มีประสิทธิภาพและมีโครงสร้างที่กระชับ หน่วยงานของรัฐต้องบริการสนองตอบความต้องการของประชาชนซึ่งจักต้องปรับปรุงโครงสร้างกระทรวง ทบวง กรม เพื่อให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลง ในกระแสโลกไร้พรมแดน

(๖) ต้องปรับปรุงแก้ไขระเบียบ กฎหมาย ตลอดจนทั้งระบบการทำงานราชการ ลดขั้นตอนการปฏิบัติงานราชการให้เกิดสภาพคล่องไม่ให้ข้าราชการเป็นนายประชาชน

(๗) ปรับปรุงบทบาทภาครัฐจากผู้ปฏิบัติและควบคุมมาเป็นผู้สนับสนุนและอำนวยความสะดวกแก่ภาคเอกชนและประชาชนให้สามารถมีส่วนร่วมอย่างสำคัญในการปฏิบัติระบบราชการเพื่อวางแนวทางดำเนินการให้ชัดเจนและต่อเนื่อง

(๘) ปรับเปลี่ยนบทบาทและภารกิจหน้าที่ของภาครัฐเพื่อทบทวนและยกเลิกนโยบายแผนงาน โครงการและกิจกรรมต่างๆ ที่ซ้ำซ้อนล้าหลังหมดความสำคัญออกไป แปรกรรมสิทธิ์หรือสภาพกิจการไปสู่ภาคเอกชนอย่างเสรี

(๕) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดนโยบายและการตัดสินใจทางการเมือง โดยพัฒนาสถาบันนักรการเมืองให้เข้มแข็งเป็นที่พึ่งของประชาชน เสริมสร้างสาขาพรรคการเมืองให้มีประสิทธิภาพในกิจกรรมการเมือง

(๑๐) กระจายอำนาจการจัดสรรงบประมาณให้แก่การปกครองส่วนท้องถิ่นให้เพียงพอ สามารถปกครองตนเองได้โดยให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน ในท้องถิ่นตลอดทั้งส่งเสริมสวัสดิการให้กำลังใจพนักงานส่วนท้องถิ่นที่ได้รับเงินเดือนสูงขึ้นตามสภาวะการเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบัน

(๑๑) ยกเลิกการบริหารราชการแผ่นดินแบบประเพณีนิยม ทุนนิยม และระบบพรรคพวกเครือญาติไปสู่ระบบราชการแนวใหม่ ซึ่งเป็นการแข่งขันแย่งชิงงานในตำแหน่งตามศักยภาพความสามารถส่วนบุคคลต้องได้รับค่าตอบแทนตามผลงานไม่จำกัด

(๑๒) เร่งรัดพัฒนาคุณภาพของข้าราชการ รัฐวิสาหกิจให้มีทัศนคติที่เอื้อต่องานเพื่อให้การบริหารราชการมีความยืดหยุ่นมีประสิทธิภาพโปร่งใสตรวจสอบได้

(๑๓) มุ่งมั่นให้ความสำคัญกับการจัดเก็บรายได้ของท้องถิ่น เพื่อให้ท้องถิ่นสามารถจัดการบริหารงบประมาณของตนเองได้อย่างอิสระ โดยรัฐจัดสรรงบประมาณสนับสนุนตามความจำเป็นและความเหมาะสมในการพัฒนาท้องถิ่นทุก ๆ ปี

(๑๔) ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ดำเนินมาตรการลงโทษทางวินัย ทางแพ่ง ทางอาญาและทางภาษีอย่างเด็ดขาด รวดเร็ว และเป็นธรรม พวกทุจริตหรือร่ำรวยผิดปกติเมื่อเพียงมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าทุจริตหรือราษฎรบังหลวงรวมทั้งเสริมขวัญและให้กำลังใจแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุจริต

(๑๕) ปฏิรูปการจัดและการใช้งบประมาณแผ่นดินและระบบการจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐเพื่อให้เกิดความโปร่งใสและมีประสิทธิภาพในการอนุมัติงบประมาณโดยสนับสนุนผู้ทรงคุณวุฒิและประชาชนสามารถตรวจสอบและเสนอของบประมาณได้

(๑๖) เร่งรัดการโอนถ่ายอำนาจจากหน่วยงานกลางให้แก่หน่วยงานปฏิบัติอันเกิดผลให้ผู้บริหารสูงสุดของแต่ละหน่วยงานได้รับอิสระความคล่องตัวค่อนข้างสูง สามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขระบบบริหารมีอำนาจการตัดสินใจสั่งการการจัดโครงสร้างองค์การ และระเบียบปฏิบัติอื่นๆ ตามพันธสัญญาว่าจ้างให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีเอกภาพ

๑๑. นโยบายด้านความมั่นคงและการป้องกันประเทศ

(๑) เสริมสร้างและปรับปรุงองค์กรและบุคลากรที่รับผิดชอบด้านความมั่นคงให้มีประสิทธิภาพเพื่อดำรงไว้ซึ่งเอกราชอธิปไตยและบูรณาภาพแห่งราชอาณาจักร

(๒) พัฒนาพลังอำนาจของชาติให้เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพสูงทุกด้านพร้อมที่จะเผชิญกับภัยคุกคามทั้งจากภายในและภายนอกทุกรูปแบบทันที

(๓) ส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือกับนานาชาติทั้งงานการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมทั้งในระดับภูมิภาคและนานาชาติ โดยไม่แทรกแซงภายในระหว่างกัน

(๔) ส่งเสริมการสร้างและพัฒนาอาวุธยุทโธปกรณ์ขึ้นใช้เองบนพื้นฐานของความจำเป็นแบบพึ่งพาตนเองอย่างคุ้มค่า ประหยัดและมีประสิทธิภาพ

(๕) สนับสนุนกองทัพให้เข้มแข็ง มีขีดความสามารถพร้อมรบอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อช่วยเหลือการพัฒนาประเทศ พิทักษ์รักษาเอกราช ความมั่นคงของรัฐและปกป้องรักษาผลประโยชน์ อธิปไตยของชาติได้ทุกสถานการณ์ทันที

(๖) พัฒนาระบบการป้องกันประเทศให้มีขีดความสามารถในการป้องกันตนเองและรักษาผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ จากความสมานฉันท์ของประชาชนเพื่อร่วมพัฒนาระบบการป้องกันประเทศ ตามแนวทางรักษาความมั่นคงสมบูรณ์แบบ อีกทั้งการรักษาสันติภาพในภูมิภาคภายใต้กรอบขององค์การสหประชาชาติ

(๗) ปรับปรุงและเสริมสร้างสวัสดิการของทหารให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นในทุกด้าน ตลอดจนแก้ไขเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ ให้ทันสมัยและเป็นจริงสอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน

(๘) กำลังทหารมีไว้เพื่อสนับสนุนการปกครองระบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข การปฏิวัติรัฐประหารคือบ่อนทำลายอธิปไตยของชาติ

(๙) สนับสนุนให้กองทัพมีส่วนร่วมกับภาครัฐในการดูแลสุขภาพอนามัย การศึกษาและการฝึกอาชีพเพื่อเพิ่มรายได้แก่กำลังพล โดยเฉพาะการปรับปรุงสวัสดิการเสริมขวัญและกำลังใจ ตลอดจนการส่งเสริมอาชีพแก่ทหารผ่านศึก

(๑๐) สนับสนุนกองทัพในการให้ความร่วมมือกับส่วนราชการ องค์กรต่างๆ และประชาชนในการพัฒนาแก้ไขปัญหาหยาเสพติดและร่วมมือเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ

๑๒. นโยบายด้านการต่างประเทศ

(๑) ทบทวน ปรับปรุง แก้ไขหรือยกเลิกบรรดาสนธิสัญญาการตกลงและกฎหมายต่างๆ ที่เอื้อประโยชน์ต่อทุนข้ามชาติที่เอาเปรียบและลิดรอนสิทธิของคนไทยที่ทำไว้กับนานาประเทศและไม่สอดคล้องกับกาลสมัยให้ถูกต้องเป็นจริงเป็นธรรมโดยเร็ว

(๒) ยึดมั่นในพันธกรณีกฎบัตรสหประชาชาติ ตลอดจนส่งเสริมหรือคุ้มครองสิทธิมนุษยชนตามระบอบประชาธิปไตยโดยอยู่บนพื้นฐานของความเสมอภาค ปรับปรุงองค์การของรัฐด้านความมั่นคงและการต่างประเทศโดยสร้างบทบาทของไทย ให้เป็นที่ยอมรับและเชื่อถือในเวทีการเมืองและเศรษฐกิจระหว่างประเทศทั้งในระดับภูมิภาคและนานาชาติ

(๓) ดำเนินนโยบายการต่างประเทศเพื่อฟื้นฟูสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศต้องมีการกำหนดจุดยืนอันชัดเจนกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่ออยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขและบังเกิดความสำเร็จสรรคถาวรในหลักประกันความเป็นไทยอย่างเสรี

(๔) ดำรงสถานะประเทศในเวทีโลกอย่างมีศักดิ์ศรี ตั้งมั่นอยู่บนผลประโยชน์ของชาติ เอกภาพทางเศรษฐกิจอันเป็นการแสดงความกตัญญูตเวที สอนองคุณแผ่นดินไทยอย่างแท้จริง

(๕) ยกเลิกกฎหมายที่ไม่เป็นธรรมซึ่งอำนาจประโยชน์ให้กับต่างชาติ เข้ามามีบทบาทยึดครองเศรษฐกิจการเงินและการธนาคารของประเทศไทย โดยเฉพาะกฎหมายขายชาติทั้งสิบเอ็ดฉบับให้ได้และเป็นจริงโดยเร็ว

(๖) ดำเนินนโยบายด้านต่างประเทศอย่างอิสระ กระชับความสัมพันธ์อันดีกับต่างชาติทุกประเทศทั่วโลกโดยไม่เลือกสังคมที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ เพื่อช่วยขยายตลาดส่งออกของประเทศให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

(๗) ดำรงประเทศให้สถานะเป็นตัวกลางให้เกิดความร่วมมือเพื่อดำรงสันติภาพและเพื่อระงับความขัดแย้งระหว่างประเทศ โดยเป็นกลางในภูมิภาคของกลุ่มประเทศที่ไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด แสวงหาผลประโยชน์ ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์อย่างจริงใจโดยสันติวิธี

๑๓. นโยบายด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและพลังงาน

(๑) เร่งรัดพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในทุกระดับ ให้มีความเพียงพอทั้งปริมาณและคุณภาพ เพื่อสนองต่อการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน และเหมาะสม

(๒) ส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อประโยชน์ในเชิงเกษตรกรรมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดเล็กในการผลิต เพื่อการส่งออกและการบริโภคภายในประเทศ

(๓) สนับสนุนและส่งเสริมบทบาทของเอกชน สำหรับการบริหารและจัดการสมัยใหม่ให้มีส่วนร่วมในโครงการพัฒนาและใช้เทคโนโลยีในวิสาหกิจต่าง ๆ อันจะนำมาซึ่งผลประโยชน์ต่างๆ ของชาติ สนองความต้องการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ

(๔) สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนเทคโนโลยีที่เป็นประโยชน์ของชาติกับ นานาชาติ โดยแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและ พลังงานให้คุ้มครองต่อสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาเพื่อพัฒนาประเทศด้วยวัฒนธรรมใหม่ ให้กว้างขวางทั่วโลก

(๕) มุ่งเน้นการส่งเสริมการจัดการด้านพลังงานเพื่อความสามารถ ในการแข่งขันของภาคเอกชน ส่งเสริมการผลิตและสร้างเสถียรภาพด้านราคาของ พลังงาน โดยดำเนินมาตรการทางการเงิน การคลัง และแนวทางการบริหาร จัดการที่เหมาะสมทั้งในด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม

(๖) สนับสนุนให้นำต้นทุนทางสังคมมาพิจารณาในการศึกษาผลกระทบ ต่อสิ่งแวดล้อมในการดำเนินการดำเนินโครงการที่มีผลกระทบและผลักดันการนำหลักการ ผู้ก่อมลภาวะเป็นผู้จ่าย ยึดระบบกรรมสิทธิ์มาใช้ในการจัดการ

(๓) พัฒนาการใช้พลังงานกับธรรมชาติและทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยกำหนดแผนการใช้และพิทักษ์ทรัพยากรที่มีคุณค่าของชาติทั้งในปัจจุบันและอนาคตโดยไม่ก่อให้เกิดผลเสียต่อภาวะแวดล้อม และมุ่งพึ่งตนเองในด้านพลังงานหลักของชาติเป็นสำคัญ

๑๔. นโยบายด้านสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส

(๑) ปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ออกกฎหมายและบังคับใช้กฎหมาย เพื่อส่งเสริมให้หญิงและชายมีสิทธิเท่าเทียมกันและจัดความรุนแรงต่อการเลือกปฏิบัติกับสตรีทุกรูปแบบ

(๒) ส่งเสริมบทบาทสตรีในการเป็นผู้นำชุมชนและสังคม ให้สตรีมีสิทธิสมบูรณ์ในการพัฒนาประเทศ ทั้งด้านการเมืองเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

(๓) เสริมสร้างพัฒนาโอกาสให้สตรีมีสิทธิและเสรีภาพในการศึกษา และประกอบอาชีพเท่าเทียมกับชายโดยการสร้างทัศนคติและค่านิยมที่ไม่กดขี่ทางเพศ

(๔) จัดตั้งศูนย์การศึกษาอบรมให้ความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ให้แก่เยาวชนสตรีอย่างถูกต้องเปิดเผย เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติทางเพศสัมพันธ์ในชีวิตจริง

(๕) มุ่งมั่นเสริมสร้างคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก สตรี เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส มิให้ถูกเอารัดเอาเปรียบในสังคมและป้องกันมิให้เด็ก เยาวชน สตรี ไปประกอบธุรกิจทางเพศให้เด็ดขาดโดยเร็ว

(๖) จัดตั้งกองทุนสวัสดิการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส เพื่อพัฒนาอาชีพเป็นทุนสำรองเลี้ยงชีพโดยการให้กู้ยืมเงินโดยไม่มีดอกเบี้ยและมีการประกันชีวิตกลุ่มโดยรัฐจัดให้ในวงเงินรายละหนึ่งแสนบาทอย่างทั่วถึงทุกหมู่บ้านภายในเวลาสิบปี

(๓) ออกกฎหมายปลดหนี้ให้ปวงชนชาวไทยหรือพักชำระหนี้ระยะยาว ให้เป็นจริง ทบทุนการก่องหนี้เงินกู้ของภาคเอกชนและภาครัฐที่กู้จากต่างประเทศ ต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังและธนาคารแห่งประเทศไทย

ข้อบังคับพรรคแผ่นดินไทย พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่เป็นการสมควรมีข้อบังคับพรรคเพื่อใช้เป็นแนวทางการบริหารงานของ พรรคการเมือง คณะผู้จัดตั้งพรรคโดยความเห็นชอบของที่ประชุมจัดตั้งพรรคแผ่นดินไทย จึงออกข้อบังคับพรรคแผ่นดินไทยไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคแผ่นดินไทย พ.ศ. ๒๕๕๕”

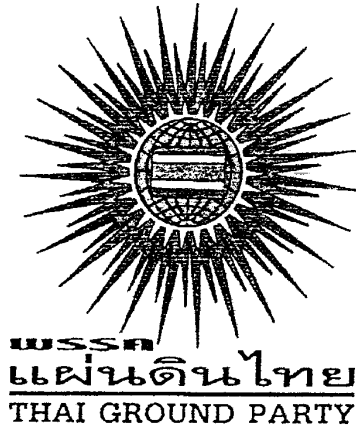
ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับพรรคนี้ตั้งแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียน การจัดตั้งพรรคแผ่นดินไทยเป็นพรรคการเมืองเป็นต้นไป

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองนี้มีชื่อพรรคการเมืองว่า “พรรคแผ่นดินไทย” ใช้อักษรย่อเป็นภาษาไทยว่า “ผด.ท.” ใช้ชื่อภาษาอังกฤษว่า “THAI GROUND PARTY” ใช้อักษรย่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “TG.P.”

ข้อ ๔ ภาพเครื่องหมายพรรคแผ่นดินไทยใช้ภาพ ดังนี้

ข้อ ๕ คำอธิบายภาพเครื่องหมายพรรคแผ่นดินไทยมีลักษณะเป็นรูปดวงอาทิตย์ภายในเป็นรูปโลก ตรงกลางเป็นรูปธงไตรรงค์ ด้านล่างเขียนชื่อพรรคแผ่นดินไทยและภาษาอังกฤษว่า THAI GROUND PARTY

(๑) ภายนอกเป็นรูปดวงอาทิตย์กำลังทอแสงเปล่งรัศมีบรรเจิดจ้า

(๒) ภายในเป็นรูปโลก ถิ่นกำเนิดของสิ่งมีชีวิต มนุษย์ พืช สัตว์ ต้องพึ่งพาอาศัย

(๓) ตรงกลางเป็นรูปธงไตรรงค์สัญลักษณ์ของชาติไทยถิ่นดำรงชีวิตชาวไทยบนผืนแผ่นดินไทย

(๔) ความหมายของภาพเครื่องหมายพรรคแผ่นดินไทย คือ

ดวงอาทิตย์ กำลังทอแสงบรรเจิดจ้า ทรงพลังรัศมีศูนย์รวมแห่งสุริยจักรวาล ให้ความร้อนและแสงสว่างชื่นฉ่ำนิรันดร์กาล

โลก บริวารของดวงอาทิตย์ อันประกอบไปด้วยนานาประเทศของทวีปและมหาสมุทร ๗ ทวีป ๕ มหาสมุทร เป็นน้ำ ๓ ส่วน เป็นดิน ๑ ส่วน

ธงไตรรงค์ เป็นสัญลักษณ์เอกราชชาติไทย อันหมายถึง ชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของประเทศในระบอบประชาธิปไตยอันสูงสุด ดำรงคงอยู่ในโลกได้โดยสันติสุข

สีภาพและความหมาย

ดวงอาทิตย์เต็มดวง ใช้สีแดง กำลังทอแสงเปล่งรัศมี บรรเจิดจ้าบนท้องฟ้า บังเกิดความร้อนและแสงสว่างสู่พื้นโลกยาวนาน มนุษย์ สัตว์ พืช ดำรงชีวิตอยู่ได้ เพราะดวงอาทิตย์

โลก บริวารดวงอาทิตย์ ใช้สีเขียวสดอันหมายถึง ทวีป และสีน้ำเงินหมายถึง มหาสมุทร โครงสร้างประกอบด้วย ดิน น้ำ และอากาศ ทรัพยากรอันทรงคุณค่า สิ่งมีชีวิตได้พึ่งพาอาศัยชั่วนาตาปี ใช้สีดำ

ธงชาติไทย คือ ธงไตรรงค์รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า มี ๓ สี ๕ แถบ สีแดง ๒ แถบ สีขาว ๒ แถบ สีน้ำเงิน ๑ แถบ สีแดง หมายถึง ชาติ อันเป็นสายเลือดของปวงชนชาวไทยที่ต่อสู้อริราชผืนแผ่นดินนี้มาตั้งแต่บรรพบุรุษ สีขาว หมายถึง ศาสนา อันเป็นสิริสุทธีที่พึงทางใจความอิสราภาพเสรีภาพในการนับถือศาสนา ได้อย่างเสมอภาค และสีน้ำเงิน หมายถึง พระมหากษัตริย์ อันเป็นที่เคารพสูงสุดเหนืออื่นใด เกิดทูนไว้ในที่สูงดุจดั่งท้องฟ้า ผู้ใดละเมิดมิได้ เป็นศูนย์รวมแห่งน้ำใจชาวไทยทั่วหล้า พิทักษ์รักษาผืนแผ่นดินนี้ให้คงไว้เป็น “แผ่นดินไทย” ขวานทองแผ่นเดียวจะแบ่งแยกมิได้

ข้อ ๖ ตราয়งพรรคแผ่นดินไทยใช้ภาพเครื่องหมายพรรคแต่ย่อขนาดให้เล็กลงและมีสีเดียว ดังนี้

ข้อ ๗ ที่ตั้งสำนักงานใหญ่พรรคแผ่นดินไทย ตั้งอยู่บ้านเลขที่ ๑๐๖ หมู่ ๑๔ ตำบลเมืองเตา อำเภอพยุภคภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ๔๕๑๑๐

ข้อ ๘ สาขาพรรคแผ่นดินไทย ได้รับอนุมัติให้จัดตั้ง ณ จังหวัดใดหรือประจำเขตเลือกตั้งให้เรียกว่า สาขาพรรคแผ่นดินไทย โดยมีชื่ออำเภอและจังหวัดหรือเขตเลือกตั้ง หรือหมายเลขลำดับที่สาขาและชื่อ - สกุล ประธานสาขากำกับไว้ด้วย

หมวด ๒

สมาชิกภาพ

ข้อ ๙ สมาชิกพรรคแผ่นดินไทยมี ๓ ประเภท

- (๑) สมาชิกสามัญ
- (๒) สมาชิกกิตติมศักดิ์
- (๓) สมาชิกสมทบ

ข้อ ๑๐ สมาชิกสามัญ ได้แก่ บุคคลที่ยื่นใบสมัครตามข้อบังคับพรรคและคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติอนุมัติเป็นสมาชิกได้

ข้อ ๑๑ สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ สมาชิกที่เป็นผู้ก่อตั้งพรรคแผ่นดินไทย และบุคคลซึ่งพรรคเลือกมาเป็นสมาชิก

สมาชิกสามัญและสมาชิกกิตติมศักดิ์ต้องเสียค่าบำรุงพรรคประจำปี ส่วนอัตราที่เก็บเท่าไรและจะจัดเก็บเมื่อใดนั้นให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๑๒ สมาชิกสมทบ ได้แก่ บุคคลที่ยื่นใบสมัครและคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้เป็นสมาชิกสมทบได้โดยไม่ต้องเสียค่าบำรุง

ข้อ ๑๓ บุคคลผู้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ มีสิทธิเข้าไปเป็นสมาชิกของพรรค

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ยื่นใบสมัครเข้าเป็น

สมาชิก

(๓) ไม่มีลักษณะที่ต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ

(๔) ไม่เป็นกรรมการพรรคการเมืองอื่น

(๕) เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์

ทรงเป็นประมุข

(๖) ไม่เป็นคนที่ไม่สามารถหรือเสมือน

ไร้ความสามารถหรือบุคคลล้มละลาย

(๗) มีความเข้าใจนโยบายพรรค ตั้งใจสนับสนุนกิจกรรมของพรรค

มีความประสงค์เป็นสมาชิกพรรคและจะปฏิบัติตามข้อบังคับพรรคทุกประการ

ข้อ ๑๔ การสมัครเป็นสมาชิกพรรคให้ผู้สมัครยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคต่อนายทะเบียนพรรคหรือต่อประธานสาขาพรรคแล้วให้เลขาธิการพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค และเมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคอนุมัติตามเสียงข้างมากเป็นสมาชิกได้ สมาชิกผู้นั้นมีสิทธิได้รับบัตรประจำตัวสมาชิกพรรคไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๑๕ การคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิกสามัญต้องทำเป็นหนังสือมีสมาชิกสามัญรับรองไม่น้อยกว่าสามคนและต้องชี้แจงเหตุผลในการคัดค้านประกอบด้วย

คำคัดค้านให้ยื่นต่อนายทะเบียนพรรคหรือประธานสาขาพรรค แล้วแต่กรณี และให้สงวนคำคัดค้านไว้เป็นความลับ

เมื่อมีคำคัดค้านดังกล่าวการออกเสียงลงคะแนนของคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อรับหรือไม่รับผู้ถูกคัดค้านเป็นสมาชิกให้ออกเสียงโดยลงคะแนนลับ

ข้อ ๑๖ ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิกสามัญโดยจะมีคำคัดค้านหรือไม่ก็ตามให้มีหนังสือแจ้งไปให้ผู้ยื่นนั้นทราบโดยเร็ว คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือว่าถึงที่สุด

ข้อ ๑๗ สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ไปเป็นกรรมการพรรคการเมืองอื่น

(๔) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกตามข้อบังคับพรรคข้อ ๑๓

(๕) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออกตามข้อ ๑๐๒

(๖) ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยุบเลิกพรรค

ข้อ ๑๘ การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามข้อ ๑๗ (๕) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วยมติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคและมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมดและการลงมติให้ลงคะแนนลับเท่านั้น แต่ถ้าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้นั้นได้ยื่นอุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พรรคมีมติคัดค้านว่ามติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา ๕๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา ๕๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๕๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ สมาชิกผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย

ให้หัวหน้าพรรคการเมืองส่งรายงานหรือเอกสารเกี่ยวกับการมีมติไปยังประธานรัฐสภาและนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พรรคมีมติ

ข้อ ๑๙ การลาออกจากสมาชิกภาพของพรรคให้ปฏิบัติ ดังนี้

(๑) สมาชิกสมทบและสมาชิกกิตติมศักดิ์ ยื่นใบลาออกต่อเลขาธิการพรรคและมีผลเมื่อหัวหน้าพรรคได้ลงนามรับใบลาออก

(๒) สมาชิกสามัญ ยื่นใบลาออกต่อสำนักงานใหญ่ของพรรค และมีผลเมื่อเจ้าหน้าที่สำนักงานใหญ่ได้ลงรับหนังสือแล้ว

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๐ สมาชิกพรรคมีสิทธิดังต่อไปนี้

- (๑) มีสิทธิในการเสนอข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อพรรค
- (๒) มีสิทธิได้รับการคัดเลือกจากพรรคให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง
ในนามของพรรคในการเลือกตั้งทั้งปวงที่ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิ
- (๓) มีสิทธิได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงาน
หรือกรรมการสาขาพรรค กรรมการหรืออนุกรรมการในคณะต่างๆ หรือกรรมการ
บริหารพรรค ตลอดจนที่ปรึกษาพรรค
- (๔) สิทธิอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณา
เป็นกรณีไป
- (๕) สมาชิกที่จะได้รับสิทธิดังกล่าวต้องมีคุณสมบัติเหล่านี้ด้วยคือ
 - (ก) สามารถอธิบายอุดมคติ นโยบาย และข้อบังคับของพรรค
ให้ประชาชนเข้าใจและยินดีเข้าร่วมเป็นสมาชิกพรรคเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ
 - (ข) เป็นผู้ที่ไม่มียุทธศาสตร์หรือบงการจูงใจได้รับการดำเนิน
จากคณะกรรมการบริหารพรรคหรือจากสมาชิกพรรคทั่วไป
 - (ค) เป็นผู้ที่ไม่เสียสละและพากเพียรในการปฏิบัติตามอุดมคติ
ของพรรคจากปรากฏผลตามความมุ่งหมายของพรรค
 - (ง) มีคุณสมบัติอื่นๆ เช่น ทางด้านวิชาการหรือประสบการณ์
ที่เป็นผลสำเร็จและความพร้อมต่อการปฏิบัติงาน

(๖) ถ้าสมาชิกพรรคในสัดส่วนดังต่อไปนี้

(ก) สมาชิกพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้นมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมดหรือ

(ข) กรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรคหรือ

(ค) สมาชิกสามัญทั่วไปของพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคน เห็นว่ามติหรือข้อบังคับพรรค ในเรื่องใดจะขัดต่อสถานะและการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญหรือขัดหรือแย้งกับหลักการพื้นฐานแห่งการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมีสิทธิร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติหรือข้อบังคับดังกล่าวขัดหรือแย้งกับหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้มติหรือข้อบังคับนั้นเป็นอันยกเลิกไป

ข้อ ๒๑ สมาชิกพรรคมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรคและให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรคด้วยจิตสำนึกในอุดมคติของพรรคในฐานะเป็นเจ้าของพรรคร่วมกัน

(๒) สนับสนุนสมาชิกพรรคผู้ที่พรรคได้พิจารณาส่งลงสมัครรับเลือกตั้งในทุกระดับและให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของพรรคด้วยความเต็มใจและบริสุทธิ์ใจเพื่อความก้าวหน้าของพรรค

(๓) ยึดมั่นและปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อบังคับพรรคโดยเคร่งครัด

(๔) ต้องชำระค่าบำรุงตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๕) ต้องนำเสนอนโยบายพรรคต่อบุคคลอื่น ๆ ให้สมัครเป็นสมาชิกพรรคให้มากที่สุดเท่าที่จะกระทำได้

หมวด ๔

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิก

ข้อ ๒๒ ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรค มีดังนี้

(๑) พรรคจะจัดการส่งเสริมสถานภาพของสมาชิกพรรคให้มีสมรรถภาพต่อการดำรงชีวิตของตนและครอบครัวให้ดีกว่าบุคคลนอกพรรคให้มีเงินกองทุนเพื่อช่วยเหลือสมาชิกพรรคที่เดือดร้อนในการครองชีพ

(๒) พรรคจะดำเนินการทางการเมืองอย่างจริงจัง เพื่อให้พรรคได้ก้าวหน้าไปสู่การมีบทบาททางการเมืองและเข้าสู่การบริหารประเทศเพื่อความเจริญและสันติสุขของปวงชนชาวไทย

(๓) พรรคจะช่วยสนับสนุนส่งเสริมเพื่อเพิ่มคุณภาพแห่งชีวิตให้แก่สมาชิกพรรคด้วยการให้ความรู้ในวิชาชีพต่างๆ ตามความเหมาะสมและตามฐานะารูป

(๔) พรรคมีหน้าที่รับเรื่องร้องทุกข์และให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิกพรรคที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมตามกรอบแห่งกฎหมายและข้อบังคับพรรค

(๕) พรรคจะส่งเสริมและให้การอบรมเพื่อพัฒนาคุณภาพบุคคลให้ดียิ่งขึ้น

(๖) พรรคจะให้การศึกษอบรมสมาชิกชั้นนำและกรรมการสาขาพรรค ให้มีความรู้ความสามารถในการเป็นผู้นำที่ดีมีคุณภาพและประสิทธิภาพ

(๗) พรรคจะดำเนินงานตามแผนงานและโครงการของพรรค ตามที่กำหนดแผนงานไว้อย่างต่อเนื่อง

(๘) พรรคจะว่าจ้างสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถที่มีประสบการณ์ มาร่วมทำงานให้กับพรรคเพื่อให้สมาชิกมีงานทำและมีรายได้เพิ่มขึ้น

(๙) พรรคจะจัดให้มีสวัสดิการที่จำเป็นต่างๆ ให้แก่สมาชิกพรรค

(๑๐) พรรคจะจัดหาสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิตในการส่งเสริมอาชีพ เช่น บัณฑิตการผลิต เงินทุน ให้อุปถัมภ์ เครื่องจักรกล ปุ๋ย วัสดุ อุปกรณ์ราคาถูกลง มาบริการหรือจัดจำหน่ายให้แก่สมาชิกของพรรคตามสาขาพรรคต่างๆ

หมวด ๕

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๒๓ เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไปอันจะส่งผลให้การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขบนวิถีทางระบอบรัฐสภา เป็นที่ศรัทธาและเชื่อมั่นต่อปวงชนชาวไทย พรรคจึงได้มีแนวทางการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป ดังต่อไปนี้

(๑) พรรคจะจัดเตรียมบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถมีความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชาชีพเพื่อฝึกอบรมให้แก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป

(๒) พระราชจะรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคมเพื่อกระตุ้นเตือนให้สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองให้มากยิ่งขึ้น

(๓) พระราชจะส่งเสริมและสนับสนุนการรวมตัวกันในรูปของชุมชน ท้องถิ่นเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิการจัดการดูแลรักษาทรัพยากรของท้องถิ่นตลอดจน ปลุกฝังสิทธิทางการเมืองที่พึงมี

(๔) พระราชจะส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มกันของสมาชิกในแต่ละ สาขาวิชาเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจทางการเมืองร่วมกับบุคลากรของพรรค โดยสม่ำเสมอ

(๕) พระราชจะเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองเพื่อฝึกอบรมให้สมาชิก ชั้นนำมีความรู้ความสามารถหรือการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอโดยมีหนังสือพิมพ์ของพรรคหรือมีสถานีวิทยุหรือสถานีโทรทัศน์เพื่อเผยแพร่ ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป โดยจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมหรือ สถาบันฝึกอบรมนักการเมืองเพื่อให้เป็นนักการเมืองที่ดีและมีคุณภาพ

(๖) พระราชจะส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปได้เข้าชมหรือ เข้าฟังการอภิปรายหรือบรรยายทางการเมืองที่พรรคจัดกิจกรรมขึ้น

หมวด ๖

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๔ เพื่อให้สมาชิกพรรคร่วมกันสร้างพรรคแผ่นดินไทยให้เป็นพรรคการเมือง ที่มีคุณภาพเป็นที่ศรัทธาและไว้วางใจของปวงชนชาวไทยโดยทั่วหน้ากันจึงกำหนดวินัย ที่เป็นข้อปฏิบัติอันควรและไม่ควรไว้ ดังต่อไปนี้

(๑) สมาชิกพรรคทุกระดับต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรคและไม่ฝ่าฝืนต่อระเบียบข้อบังคับพรรค มติของคณะกรรมการบริหารพรรค รวมทั้งคำสั่งและประกาศของพรรคอย่างจริงจัง

(๒) ไม่ใช่ความเป็นสมาชิกพรรคไปแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวหรือเพื่อบุคคลอื่น

(๓) สมาชิกพรรคต้องไม่โจมตีหรือวิพากษ์วิจารณ์สมาชิกพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคต่อบุคคลภายนอกในทางที่เสียหาย

(๔) สมาชิกพรรคต้องปกปิดความผิดและไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดของสมาชิกพรรคที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อชื่อเสียงของพรรคทั้งที่ต้องแจ้งให้กรรมการบริหารพรรคได้รับทราบทันที

(๕) สมาชิกพรรคต้องไม่ฝ่าฝืนกฎหมายของรัฐหรือผิดศีลธรรมอันเป็นที่ครหาของบุคคลและวงการทั่วไป อีกทั้งต้องให้ความเคารพและเชื่อมั่นผู้บริหารของพรรคตามลำดับชั้น

(๖) ผู้ปฏิบัติงานของพรรคไม่พึงประสงค์นำความลับของพรรคที่ได้มีมติไว้ไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น แม้จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคก็ตาม

(๗) ในการดำเนินงานด้านรัฐสภาสมาชิกต้องปฏิบัติตามมติของพรรคที่ได้มีมติไว้

ข้อ ๒๕ เพื่อเป็นการสร้างเสริมและจรรโลงระบบพรรคการเมืองและทำให้การเมืองมีคุณธรรมสมาชิกพรรคควรได้ยึดถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณการเมืองดังต่อไปนี้

(๑) มีความสำนึกในการเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

(๒) มีการประพฤติและดำรงชีพด้วยความมีคุณธรรม และอยู่ในกรอบแห่งกฎหมาย

(๓) ต้องศึกษาและทำความเข้าใจในเอกสารนโยบายพรรคและข้อบังคับของพรรค

(๔) มีความกระตือรือร้นในการสร้างองค์กรพรรคให้เติบโตใหญ่ ด้วยการเชิญชวนบุคคลอื่นเข้าเป็นสมาชิกพรรค ขยายและจัดตั้งสาขาพรรคทุกเขตเลือกตั้ง

(๕) มีจิตสำนึกและรับผิดชอบต่องานตามที่ได้รับมอบหมายจากพรรคอย่างจริงจัง

(๖) ยอมรับการปรับปรุงตัวเองเพื่อก่อให้เกิดความสามัคคีและประสิทธิภาพของพรรค

(๗) ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองที่ดีของบ้านเมือง

(๘) สร้างสรรค์พรรคให้เติบโตใหญ่และมั่นคงและพัฒนาพรรคให้เป็นที่เชื่อมั่นศรัทธาของประชาชนทั้งประเทศ

หมวด ๗

คณะกรรมการบริหารพรรคและที่ปรึกษาพรรค

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๒๖ คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นองค์กรหลักในการบริหารพรรค โดยเลือกตั้งจากสมาชิกพรรคซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ที่ประชุมใหญ่ จำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคนแต่ไม่เกินเจ็ดสิบเจ็ดคนประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค
- (๓) เลขานุการพรรค
- (๔) รองเลขานุการพรรค
- (๕) เภรัญญาพรรค
- (๖) โฆษกพรรค
- (๗) กรรมการบริหารอื่นๆ

ข้อ ๒๗ ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ตามลำดับ ดังนี้

(๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคน ในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรคต่อที่ประชุมใหญ่ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าสิบคน

(๒) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรคตามข้อ ๒๖

(๓) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่ให้เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคในตำแหน่งต่างๆ ต่อที่ประชุมใหญ่โดยคำนึงถึงความอาวุโสทางการเมือง ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ความเหมาะสมและการเสียสละให้กับพรรคจำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคซึ่งที่ประชุมใหญ่ได้กำหนดตาม (๒)

ในกรณีจำนวนกึ่งหนึ่งดังกล่าวข้างต้นเป็นจำนวนที่มีเศษให้หัวหน้าพรรคเป็นผู้เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคเพิ่มขึ้นอีกคนหนึ่งเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่พิจารณาอนุมัติ

(๔) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอชื่อสมาชิกเพื่อให้ประชุมใหญ่เลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เหลือจนครบจำนวนตามที่ประชุมใหญ่กำหนด

การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคตาม (๔) พึงคำนึงถึงการให้มีผู้แทนจากภาคต่างๆ โดยทั่วถึงกันผู้ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการบริหารพรรคไม่จำเป็นต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่ก็ได้ แต่ผู้เสนอชื่อกับผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๒๘ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปีหรือจนกว่าจะมีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ ซึ่งจะจัดให้มีขึ้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไป

ข้อ ๒๙ กรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) จงใจหรือเจตนาละเลยแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อทางราชการ

(๕) ขาดการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคสามครั้งติดต่อกัน

(๖) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ขององค์ประชุมให้ออก

(๗) เมื่อมีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ตามข้อ ๒๘

(๘) เมื่อหัวหน้าพรรคลาออกให้ถือว่าความเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคสิ้นสุดลงทั้งคณะ

(๙) ตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงสามในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดถือว่าหมดสภาพทั้งคณะรวมทั้งหัวหน้าพรรคด้วย

เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้หัวหน้าพรรค มีอำนาจแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทนไปจนกว่าจะจัดให้มีการประชุมใหญ่พรรค แต่ถ้าตำแหน่งที่ว่างลงนั้นเป็นตำแหน่งหัวหน้าพรรคตาม (๑) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทนและให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในเก้าสิบวันนับตั้งแต่วันที่ตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลง เว้นแต่อายุตำแหน่งหัวหน้าพรรคเหลือไม่ถึงร้อยแปดสิบวัน

ในกรณีตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลงตาม (๒) (๘) และ (๙) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทนและให้มีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่ เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคประชุมใหญ่ภายในสามสิบวัน

หากเกิดกรณีอื่นอันเป็นเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะหรือครบวาระและนอกเหนือจากที่กำหนดในข้างต้นให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่จนกว่าจะได้รับแจ้งการตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่จากนายทะเบียนพรรคการเมือง

ข้อ ๓๐ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และมติของที่ประชุมใหญ่พรรค

(๒) ออกกฎระเบียบและจัดตั้งหน่วยงานต่างๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค

(๓) กำหนดวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรค เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกสภาท้องถิ่น ตลอดจนการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

(๔) พิจารณาจัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในส่วนของพรรคและของผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรค โดยไม่เกินวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด ดังนี้

(ก) พิจารณาค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อโดยจัดสรรเป็นจำนวนรวมซึ่งพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคยื่นเสนอต่อคณะกรรมการเลือกตั้ง

(ข) จัดงบประมาณและสนับสนุนเงินค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งโดยจัดสรรให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคเป็นรายบุคคล

(๕) ควบคุมมิให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกินกว่าวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศกำหนดในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง

(๖) ดำเนินการและปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๗) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งหรือถอดถอนคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรค คณะผู้บริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมการต่างๆ ของพรรค คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค คณะกรรมการประสานงานและคณะกรรมการต่างๆ ของพรรค

(๘) อนุมัติและยุบเลิกการจัดตั้งสาขาพรรคและองค์กรเสริมสร้างพรรค

(๙) อำนาจการต่างๆ และกระทำการหรือสั่งการใดๆ เพื่อให้การดำเนินงานของพรรคเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค

(๑๐) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และรายงานกิจการด้านต่างๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(๑๑) จัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่างๆ ตลอดจนบริหารการเงินและทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค เปิดบัญชีธนาคารในนามพรรค

(๑๒) พิจารณารับบุคคลเข้าเป็นสมาชิกพรรคและพิจารณาลงโทษสมาชิกพรรค

(๑๓) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจกรรมต่างๆ ของพรรคและคณะทำงานเฉพาะกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

(๑๔) จัดตั้งแผนกต่างๆ ของพรรคตามสมควรเพื่อดำเนินการตามนโยบายพรรคและให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างประจำหรือชั่วคราว

(๑๕) แต่งตั้งหรือถอดถอนนายทะเบียนพรรค ผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรคหรือตำแหน่งอื่นตามที่เห็นสมควร

(๑๖) กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรคและผู้ปฏิบัติงานของพรรคปฏิบัติ

(๑๗) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควรซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมายและกฎระเบียบข้อบังคับพรรค

ข้อ ๓๑ กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) หัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่

(ก) เป็นผู้แทนของพรรคตามกฎหมายและเป็นผู้รับผิดชอบในกิจกรรมทั้งปวงของพรรคเป็นผู้ประสานงานกับบุคคลภายนอกในกิจกรรมของพรรค

(ข) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรคและเป็นผู้เรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

(ค) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ของพรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคและเป็นประธานของที่ประชุมใหญ่พรรคตลอดจนดำเนินการประชุมใหญ่พรรค

(ง) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและเป็นประธานของที่ประชุมตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการประชุมดังกล่าว

(จ) เป็นผู้ลงนามประกาศ กฎ ระเบียบ มติของพรรคและคำสั่งพรรค

(ฉ) มีสิทธิยับยั้งมติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค คณะกรรมการของพรรคหรือคณะกรรมการอื่นๆ เพื่อขอให้มีการทบทวนมติในกรณีที่มีความจำเป็นแต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสิบห้าวันซึ่งหากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่ามติของที่ประชุมนั้นมีผลใช้บังคับ

(ช) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมืองให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของพรรคได้ โดยความเห็นชอบของกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นและให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติพรรค

(ซ) อำนาจอื่นๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) เลขานุการพรรค มีอำนาจหน้าที่

(ก) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมายและให้รับผิดชอบโดยตรงต่อหัวหน้าพรรคในกิจการที่หัวหน้าพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(ข) เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค
ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและ
ที่ประชุมใหญ่พรรค

(ง) เป็นผู้กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรค

(๔) รองเลขาธิการพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขาธิการ
พรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๕) เภรัณยูิกพรรค มีหน้าที่ในการควบคุมรายรับ - รายจ่าย
บัญชีทรัพย์สินและงบการเงินของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๖) โฆษกพรรค มีอำนาจหน้าที่

(ก) แดลงมติที่ประชุมของพรรคและแถลงกิจการต่าง ๆ
ของพรรค

(ข) ประชาสัมพันธ์งานของพรรคที่คณะกรรมการบริหารพรรค
และหัวหน้าพรรคมอบหมาย

(๓) กรรมการบริหารอื่น มีอำนาจหน้าที่ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรค
มอบหมาย

ส่วนที่ ๒

คณะที่ปรึกษาพรรค

ข้อ ๓๒ ให้มีประธานที่ปรึกษาพรรคและคณะที่ปรึกษาขึ้นมาคณะหนึ่ง
มีจำนวนตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร คณะที่ปรึกษาพรรคนี้ประกอบด้วย

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ผู้อาวุโสของพรรค ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้มีประสบการณ์ในสาขาวิชาต่างๆ และผู้มีอุปการะคุณสนับสนุนทางด้านกิจกรรมแก่พรรค

ข้อ ๓๓ คณะที่ปรึกษาพรรคมีอายุอยู่ในตำแหน่งตามวาระเช่นเดียวกับ คณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๓๔ คณะที่ปรึกษาพรรค มีหน้าที่ดังนี้

(๑) คณะที่ปรึกษาพรรคจะได้รับเชิญให้เข้าร่วมประชุมกับ คณะกรรมการบริหารพรรคแต่ไม่มีสิทธิออกเสียงในที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่จะได้รับการร้องขอจากที่ประชุมให้อภิปรายหรือออกเสียง

(๒) คณะที่ปรึกษาพรรคเสนอแนวความคิดเห็นต่อหัวหน้าพรรค หรือกรรมการบริหารพรรคได้ทุกโอกาส

(๓) การเสนอความคิดเห็นหรือการให้คำปรึกษาใดๆ ต้องเป็นการ กระทำเพื่ออุดมการณ์และให้บรรลุนโยบายแห่งพรรค

(๔) คณะที่ปรึกษาพรรคจะจัดให้มีการประชุมหารือในพรรค ย่อมกระทำได้ภายใต้การสนับสนุนจากพรรคโดยหัวหน้าพรรค หรือเลขาธิการพรรค จะต้องได้รับทราบด้วย

หมวด ๘

องค์กรปฏิบัติงานของพรรค

ส่วนที่ ๑

คณะผู้บริหารพรรค

ข้อ ๓๕ คณะผู้บริหารพรรค

(๑) ให้คณะผู้บริหารพรรคเป็นองค์กรหลักในการดำเนินกิจกรรมของพรรคเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดและตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

(๒) หัวหน้าพรรคแต่งตั้งคณะผู้บริหารพรรคจากกรรมการบริหารพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคมีจำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคนแต่ไม่เกินเจ็ดสิบเจ็ดคน ประกอบด้วย

- (ก) หัวหน้าพรรค
- (ข) รองหัวหน้าพรรค
- (ค) เลขาธิการพรรค
- (ง) รองเลขาธิการพรรค
- (จ) กรรมการบริหารอื่นๆ

ทั้งนี้ หัวหน้าพรรคอาจเปลี่ยนแปลงตัวบุคคลและตำแหน่งได้ตามความเหมาะสม แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรค

(๓) คณะผู้บริหารพรรคมีวาระอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรคเว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๓๖ คณะผู้บริหารพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) เป็นองค์กรหลักในการทำงานประจำในนามของคณะกรรมการบริหารพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๒) ตรวจสอบ ควบคุมและกำกับดูแลให้กิจกรรมต่างๆ ของพรรคให้ดำเนินงานอย่างต่อเนื่องทั้งงานประจำและมติของพรรค

(๓) เสนอรายงานในปัญหาที่ปวงต่อคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อดำเนินการต่อไป

(๔) ประสานงานกับสมาชิกพรรค กลุ่มการเมืองหรือองค์กร
ทางการเมืองต่างๆ

(๕) ออกระเบียบและกำหนดแนวทางการบริหารงานของพรรค
ตลอดจนวางระเบียบด้านการคลังและทรัพย์สินของพรรคโดยความเห็นชอบ
ของคณะกรรมการบริหารพรรค

ส่วนที่ ๒

คณะกรรมการบริหารของพรรค

ข้อ ๓๗ ให้มีคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรคในด้านเศรษฐกิจ การเมือง
การปกครอง สังคม วัฒนธรรม การทหาร การต่างประเทศ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี
และสิ่งแวดล้อม คณะกรรมการแต่ละฝ่ายอาจแยกย่อยเป็นส่วนต่างๆ ตามความเหมาะสม
ให้สอดคล้องกับโครงสร้างของระเบียบการบริหารราชการแผ่นดิน

ข้อ ๓๘ การจัดตั้งคณะกรรมการบริหารของพรรค

(๑) ให้คณะกรรมการบริหารพรรคให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้ง
คณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรค

(๒) คณะกรรมการแต่ละคณะประกอบด้วย ประธานคณะกรรมการ
รองประธานไม่เกินสามคน และเลขานุการหนึ่งคน นอกจากนั้นแต่ละคณะอาจจัดหา
ผู้ปฏิบัติงานเพิ่มเติมได้อีกตามความเหมาะสม

(๓) คณะกรรมการฝ่ายต่างๆ มีวาระอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระ
ของคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๓๕ คณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรคมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) ศึกษาและพิจารณาปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นพร้อมที่จะบรรยายสรุปข้อศึกษาและข้อพิจารณานั้นๆ ต่อคณะกรรมการบริหารพรรค

(๒) ศึกษาพิจารณาตลอดจนติดตามการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลและเตรียมการในการเสนอข้อคิดเห็นนั้นต่อคณะกรรมการบริหารพรรค และต่อสาธารณชนหรือต่อรัฐสภาและรัฐบาลตามโอกาส และความเหมาะสม

(๓) เป็นองค์กรจัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้แก่สมาชิกพรรคและสาธารณชนในนามของพรรค

ข้อ ๔๐ เอกสารข้อความที่เกิดจากคณะกรรมการของพรรคให้ถือเป็นสิทธิของพรรค ผู้ใดจะนำไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวโดยมิได้รับการยินยอมจากพรรคแล้ว ย่อมผิดวินัยของพรรคอย่างร้ายแรง

ส่วนที่ ๓

คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค

ข้อ ๔๑ คณะกรรมการรัฐสภาของพรรคแต่งตั้งโดยคณะกรรมการบริหารพรรค ประธานกรรมการเป็นผู้เลือกกรรมการตามความจำเป็นและเหมาะสมแก่สภาวะและขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรค

คณะกรรมการรัฐสภาของพรรคมีอายุอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรคเว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๔๒ ให้คณะกรรมการรัฐสภาของพรรคมีหน้าที่ดังนี้

(๑) การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ญัตติ กระทั่งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ก่อนเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค สภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐสภา

(๒) ประสานงานกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค รวมทั้งประสานงานต่างๆ ในกิจการด้านรัฐสภาตามที่กรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) รวบรวมเอกสารต่างๆ จากรัฐสภาเพื่อการศึกษาและติดตามบทบาทของรัฐสภาให้ทันกับสถานการณ์ทางการเมือง จัดทำเอกสารทางการเมืองของพรรค

ส่วนที่ ๔

สำนักงานใหญ่พรรค

ข้อ ๔๓ สำนักงานใหญ่พรรคเป็นศูนย์กลางในการปฏิบัติงานต่างๆ ของพรรค อยู่ในการกำกับดูแลของเลขาธิการพรรค โดยมีผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค และผู้ช่วยสามคนเป็นผู้รับผิดชอบ

ข้อ ๔๔ สำนักงานใหญ่พรรคประกอบด้วยหน่วยงาน ดังนี้
ฝ่ายบริหารมีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

(๑) การเงินและบัญชี

(ก) จัดทำงบประมาณประจำปีของพรรค

(ข) จัดกิจกรรมหาทุน

(ค) จัดทำบัญชีรับจ่ายของพรรค

(ง) จัดทำงบการเงินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย

พรรคการเมือง

(๒) งานประชาสัมพันธ์

(ก) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์สร้างภาพพจน์ที่ดีของพรรค

(ข) เสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างมวลสมาชิก

(ค) รับเรื่องราวร้องทุกข์และติดตามผล

(ง) จัดทำแผนประชาสัมพันธ์ทั้งยามปกติและในการรณรงค์หาเสียง

เลือกตั้ง

(๓) งานธุรการ

(ก) บริการในการจัดพิมพ์ รับ-ส่งเอกสาร

(ข) อำนวยความสะดวกในกิจการประชุมพรรค

(ค) จัดหาวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงาน

(ง) ดูแลความสะอาดเรียบร้อยและความปลอดภัยของสำนักงาน

ฝ่ายการเมืองมีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

(๑) งานสมาชิกพรรคและสาขาพรรค

(ก) รับสมัครสมาชิก ทำบัตร จัดเก็บทะเบียนประวัติ

(ข) จัดตั้งสาขาพรรคหรือจัดตั้งองค์กรเสริมสร้างพรรค

(๒) งานกิจการสภา

(ก) รวบรวมเรื่องจากการประชุมรัฐสภาและกรรมาธิการ

(ข) ติดตามวาระการประชุมรัฐสภา และผลการประชุมรัฐสภา

(ค) จัดทำเอกสารกับคณะกรรมการของพรรคและกรรมการรัฐสภา

ของพรรค

(๓) งานประสาน (วิป)

(ก) ประสานงานสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการบริหารพรรค
ผู้บริหารพรรค กรรมการิการของพรรค กรรมการต่างๆ ตลอดจนสมาชิกพรรค

(ข) เตรียมเอกสารต่างๆ เพื่อโต้ตอบในประเด็นที่เกี่ยวข้อง
ฝ่ายวิชาการ มีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

(๑) งานนโยบายและแผน

(ก) การจัดประชุมสัมมนาทุกระดับของพรรค

(ข) จัดทำบันทึกและรายงานการประชุม

(ค) ประสานส่วนราชการและพรรคการเมืองอื่นๆ ตลอดจนองค์กร

เอกชน

(ง) จัดทำแผนงบประมาณเพื่อสนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่น และ

สาขาพรรค

(๒) งานกฎหมาย

(ก) ร่างกฎหมาย ญัตติหรือกระทู้

(ข) ติดตามดำเนินการยกร่างกฎหมายต่างๆ

(ค) งานบริการด้านกฎหมาย

(ง) ให้คำแนะนำทางกฎหมาย

(๓) งานข้อมูล

(ก) เตรียมข้อมูลอภิปรายให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการบริหารพรรค ผู้บริหารพรรค กรรมการิการของพรรค กรรมการต่างๆ ตลอดจนสมาชิกพรรค

(ข) จัดทำเอกสารวิชาการต่างๆ

(ค) จัดเก็บข้อมูลของหน่วยงานของรัฐและเอกชน

(ง) จัดงานห้องสมุดการเมือง

(จ) จัดระบบบริการข้อมูลแก่สภาผู้แทนราษฎร สมาชิกพรรคและประชาชนโดยทั่วไปด้วยความรวดเร็ว

หน่วยงานดังกล่าวข้างต้น เลขานุการพรรคอาจเสนอให้มีการเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมตามความจำเป็นของงานที่เข้ามาสู่พรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ส่วนที่ ๕

สำนักงานสาขาพรรค

ข้อ ๔๕ ให้มีสำนักงานสาขาพรรค เป็นหน่วยงานในการปฏิบัติงานต่างๆ ของพรรคในท้องที่ที่พรรคได้จัดตั้งสาขาพรรค โดยอยู่ในการกำกับดูแลของผู้อำนวยการสำนักงานสาขาพรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๔๖ สำนักงานสาขาพรรคมีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

(๑) งานการเงินและบัญชี

- (ก) จัดทำบัญชีรับจ่ายของสาขาพรรค
- (ข) จัดทำงบประมาณประจำปีของสาขาพรรค
- (ค) จัดทำงบการเงินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

ว่าด้วยพรรคการเมือง

(๒) งานประชาสัมพันธ์

- (ก) รับเรื่องร้องทุกข์และติดตามผล
- (ข) จัดทำโครงการและแผนงานในการดำเนินกิจการของ

สาขาพรรค

- (ค) เสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างมวลสมาชิก
- (ง) รับเรื่องราวร้องทุกข์และติดตามผล
- (จ) จัดทำแผนประชาสัมพันธ์ทั้งยามปกติและในการรณรงค์

หาเสียงเลือกตั้ง

(๓) งานสมาชิก

- (ก) รับสมัครสมาชิกพรรคเพื่อจัดส่งให้สำนักงานใหญ่พรรค

ดำเนินการต่อไป

- (ข) จัดทำทะเบียนสมาชิกพรรคในท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น
- (ค) ประสานงานกับสมาชิก

(๔) งานธุรการ

- (ก) จัดหาวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงาน

- (ข) ดูแลความสะอาดเรียบร้อยและความปลอดภัยของสำนักงาน
- (ค) บริการจัดพิมพ์ รับ - ส่งเอกสาร

หมวด ๕

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกสมาชิกเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง
เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๔๗ ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปในแต่ละครั้ง ให้คณะกรรมการบริหารพรรคแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคนเพื่อทำหน้าที่คัดเลือกสมาชิกพรรคที่เหมาะสมและมีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมายเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้งให้ครบตามจำนวนที่กฎหมายกำหนดไว้

ข้อ ๔๘ ในการพิจารณาคัดเลือกสมาชิกพรรค เพื่อส่งลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในนามพรรคทั้งแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง โดยมีหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังนี้

(๑) ให้สำนักงานสาขาพรรคในเขตเลือกตั้ง หรือสำนักงานใหญ่ของพรรคมีหน้าที่ในการรับสมัครสมาชิกพรรคผู้ที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งในแบบบัญชีรายชื่อหรือแบบแบ่งเขตเลือกตั้งส่งให้สำนักงานใหญ่ในเขตเลือกตั้งเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือกให้คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือก

(๒) ให้คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไป พิจารณาคัดเลือกสมาชิกพรรคในเขตเลือกตั้ง ซึ่งเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมายมีความรู้ความสามารถและเหมาะสมเพื่อส่งลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามพรรค โดยบุคคลผู้นั้นจะต้องมีศักยภาพ มีผลงานในการหาสมาชิกพรรคเพิ่มในเขตเลือกตั้งที่จะลงสมัครเลือกตั้งให้ครบจำนวนตามที่พรรคมอบหมายภาระกิจ และมีหน้าที่สร้างองค์กรสาขาของพรรคและศูนย์ประสานงานในเขตเลือกตั้งให้ครบตามจำนวนที่พรรคมอบหมาย

ข้อ ๔๕ การตัดสินใจของคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไป ที่คัดเลือกบุคคลลงสมัครรับเลือกตั้ง ให้ถือเป็นที่สุด เว้นแต่คณะกรรมการบริหารพรรคจะได้มีมติเป็นอย่างอื่นก็ให้ถือเอาตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคได้มีมติ และหัวหน้าพรรคเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดและลงนามส่งผู้สมัครผู้นั้นในนามพรรค

ข้อ ๕๐ สำหรับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๕๑ ในการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่นคณะกรรมการสาขาพรรคประจำเขตหรือท้องที่และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคที่ได้รับเลือกในเขตเป็นผู้พิจารณาแล้วแจ้งให้คณะกรรมการบริหารพรรคได้รับทราบและพิจารณาต่อไป ในกรณีที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่มีการจัดตั้งสาขาพรรคในเขตนั้น ให้คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบ

หมวด ๑๐

การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาท้องถิ่น

ข้อ ๕๒ ภายหลังจากการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปในแต่ละครั้ง ให้หัวหน้าพรรคเรียกประชุมบรรดาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคในโอกาสแรกที่สามารถกระทำได้ ก่อนเปิดประชุมสภาครั้งแรกเพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินงานด้านรัฐสภา

ข้อ ๕๓ การเสนอหรือรับรองร่างพระราชบัญญัติหรือการเสนอหรือกระทำเรื่องใดๆ ที่ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค ตลอดจนการอภิปราย การลงมติในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐสภาให้เป็นไปตามมติซึ่งที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคได้มีมติไว้

คณะกรรมการบริหารพรรคอาจมีมติให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้เว้นแต่มตินั้นจะขัดหรือแย้งกับข้อบังคับพรรคหรือหลักการพื้นฐานของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ข้อ ๕๔ การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งประชาชนเป็นผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งให้ใช้ข้อบังคับหมวดนี้โดยอนุโลม

หมวด ๑๑

แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคเพื่อพัฒนาพรรคการเมือง

ข้อ ๕๕ การจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองในท้องที่ใดหรือเขตเลือกตั้งใดให้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาจัดตั้งตามความประสงค์

ของสมาชิกสามัญในท้องที่หรือเขตเลือกตั้งนั้น ๆ โดยมีสมาชิกตั้งแต่สิบห้าคนขึ้นไป แต่ทั้งนี้ต้องไม่น้อยกว่าภาคหนึ่งสาขาภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมายและให้มีสมาชิกอย่างน้อยห้าพันคน

แผนการจัดตั้งสาขาพรรคให้คณะกรรมการบริหารพรรคดำเนินการให้มีการจัดตั้งสาขาพรรคในเขตเลือกตั้งทั่วประเทศอย่างน้อยปีละหนึ่งร้อยสาขา เพื่อเป็นการพัฒนาพรรคการเมืองและผู้จะลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องถือเป็นหน้าที่ในการเป็นผู้ริเริ่มหาสมาชิกพรรคและเพิ่มจำนวนสมาชิกพรรค รวมทั้งการประสานงานการจัดตั้งสาขาพรรคหรือศูนย์ประสานงานในเขตเลือกตั้งที่ตนเองได้แจ้งความประสงค์จะลงสมัครรับเลือกตั้ง

ข้อ ๕๖ การดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองในท้องที่ใดหรือเขตเลือกตั้งใดให้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

(๑) ผู้ดำเนินการขอจัดตั้งสาขาพรรคในท้องที่หรือเขตเลือกตั้งนั้นมีสมาชิกไม่ต่ำกว่าสิบห้าคน

(๒) เมื่อมีสมาชิกจำนวนสิบห้าคนให้ผู้ดำเนินการขอจัดตั้งเสนอขออนุมัติจัดตั้งต่อหัวหน้าพรรคและคณะกรรมการบริหารพรรคให้ความเห็นชอบจัดตั้งเป็นสาขาพรรคหรือจะจัดตั้งเป็นศูนย์ประสานงานก็ได้

ข้อ ๕๗ เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคอนุมัติจัดตั้งสาขาพรรคแล้วให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ประสานงานของการจัดตั้งสาขาพรรคนั้นดำเนินการประชุมจัดตั้งเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคเป็นครั้งแรกภายในหกสิบวัน และเมื่อได้มีการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคแล้วให้หัวหน้าพรรคแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองเพื่อรับรองการจัดตั้งสาขาพรรคภายในสิบห้าวัน

ข้อ ๕๘ ให้มีคณะกรรมการสาขาพรรค ซึ่งเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคน ประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรค
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรค
- (๕) เภรัณูญิกสาขาพรรค
- (๖) โฆษกสาขาพรรค
- (๗) กรรมการสาขาพรรค

ในวาระแรกการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคให้เลือกตั้งในวันที่ประชุมข้อ ๕๗ โดยเลือกตั้งจากสมาชิกผู้จัดตั้งสาขาพรรคตามข้อ ๕๖ และให้อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี แต่เมื่อพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้วมีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการสาขาพรรคได้อีก

ข้อ ๕๙ ให้เลือกประธานสาขาเป็นลำดับแรกแล้วเลือกรองประธานสาขาพรรคหนึ่งคนและกรรมการสาขาพรรคตำแหน่งอื่นๆ ตามลำดับในข้อ ๕๘

ข้อ ๖๐ คณะกรรมการสาขาพรรคอาจกำหนดตำแหน่งอื่นใดเพิ่มเติมก็ได้

ข้อ ๖๑ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่ได้รับเลือกตั้งตามข้อ ๕๘ มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ดำเนินกิจกรรมให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง

(๒) เผยแพร่นโยบายพรรค กิจกรรมของพรรค และจัดหาสมาชิกพรรคเพิ่มเติมในเขตท้องที่จังหวัด ที่สาขาพรรคตั้งอยู่

(๓) จัดให้มีทะเบียนสมาชิกในเขตท้องที่หรือในเขตเลือกตั้งไว้เป็นหลักฐาน

(๔) จัดทำบัญชี รายรับ - รายจ่าย และงบการเงินของสาขาพรรค เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

(๕) จัดให้มีการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกสาขาพรรค และประชาชนโดยทั่วไป

(๖) เสนอแนะข้อขัดข้องและแนวทางแก้ไขที่สาขาพรรคได้ประสบปัญหาต่อพรรคเพื่อพิจารณา

(๗) เสนอชื่อบุคคลที่จะเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกสภาท้องถิ่นอื่น ๆ ตามกฎหมายในเขตสาขาพรรค

(๘) จัดทำแผนงานหรือโครงการและรายงานผลการบริหารงานของสาขาพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคในรอบหกเดือนและภายในหกสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๖๒ คณะกรรมการสาขาพรรค พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ลาออก

(๒) ครบวาระ

(๓) ตำแหน่งกรรมการสาขาพรรคว่างลงสองในสามของกรรมการสาขาพรรคทั้งหมด

(๔) คณะกรรมการบริหารพรรคสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง

เมื่อมีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้ประธานสาขาพรรคหรือรองประธานสาขาพรรคในกรณีที่ประธานสาขาพรรคไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคเพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะหรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๖๓ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการสาขาพรรคแทนตำแหน่งที่ว่างได้ทุกตำแหน่ง โดยให้อยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารสาขาพรรคชุดใหม่ตามระยะเวลาที่เหลือแล้วแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวโดยเร็ว

ข้อ ๖๓ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อมีเหตุ ดังนี้

- (๑) ตาย
- (๒) คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๖๒
- (๓) ลาออก
- (๔) คณะกรรมการบริหารพรรคสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง
- (๕) ขาดจากสมาชิกภาพ

ข้อ ๖๔ ให้ประธานสาขาพรรคและกรรมการสาขาพรรคเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขาเข้าร่วมประชุมใหญ่พรรค หากประธานสาขาพรรคไม่สามารถมาร่วมประชุมใหญ่ได้ให้มอบหมายให้รองประธานสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งมาร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนก็ได้

ข้อ ๖๕ ให้จัดการประชุมใหญ่สาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งเพื่อแสดงผลงานในรอบปีและรับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรคภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

หมวด ๑๒

การประชุม

ส่วนที่ ๑

การประชุมใหญ่

ข้อ ๖๖ คณะกรรมการบริหารพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคเรียกประชุมหรือเมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อหัวหน้าพรรคให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ

หนังสือร้องขอให้ระบุชัดเจนว่าประสงค์ให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใดและเพื่อเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญตามวรรคแรกให้คณะกรรมการบริหารพรรคเรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

ข้อ ๖๗ ญัตติของผู้ที่เรียกประชุมใหญ่วิสามัญต้องเสนอต่อหัวหน้าพรรคพร้อมกับลายมือชื่อผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๖๘ การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญประกอบด้วยสมาชิกของพรรค ดังต่อไปนี้

- (๑) กรรมการบริหารพรรค
- (๒) สมาชิกของพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้น
- (๓) สมาชิกที่เป็นรัฐมนตรีในขณะนั้น
- (๔) ผู้แทนของสาขาพรรคตามข้อ ๖๔ ในกรณีที่มีสาขาพรรค
- (๕) สมาชิกที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๖๙ ในการประชุมใหญ่ต้องมีสมาชิกตามข้อ ๖๘ มาประชุมใหญ่ไม่ต่ำกว่า ห้าสิบคนจึงเป็นองค์ประชุม ในกรณีที่มีสาขาพรรคเกินกว่าห้าสิบสาขาพรรคแล้ว ผู้มาประชุมต้องไม่ต่ำกว่าหนึ่งร้อยคนจึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของผู้เข้าร่วมประชุม

ข้อ ๗๐ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ ถ้าหัวหน้าพรรค ไม่มาประชุมให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่อยู่ในที่ประชุมให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการบริหารพรรค คนใดคนหนึ่งเป็นประธาน และให้เลขาธิการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองเลขาธิการพรรค หรือกรรมการบริหารพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมายให้คนใด คนหนึ่งแล้วแต่กรณีทำหน้าที่แทน

ข้อ ๗๑ กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่เท่านั้น

- (๑) การเปลี่ยนแปลงนโยบาย
- (๒) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรค

- (๓) การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรค
- (๔) รับรองงบการเงินประจำปีของพรรค
- (๕) กิจการอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติและประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้งกำหนด

ข้อ ๑๒ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ทุกคราว ให้หัวหน้าพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันโดยให้ระบุ วัน เวลา สถานที่และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๒

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๑๓ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคอย่างน้อยเดือนละครั้ง และหัวหน้าพรรคเป็นผู้กำหนด วัน เวลา และสถานที่ประชุมเป็นพิเศษอีกก็ได้ ตามความจำเป็นหรือตามคำขอจากกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดร่วมกันขอให้เปิดเป็นพิเศษในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๑๔ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคต้องมีกรรมการบริหารพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะครบองค์ประชุม ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มา

ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่ประธาน
ที่ประชุมแทนและให้รองเลขาธิการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่พรรคมิได้รับเสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎร การร่วม
จัดตั้งรัฐบาลให้หัวหน้าพรรคดำเนินการตามมติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค
มติของที่ประชุมของคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ ๓

การประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ข้อ ๑๖ ในสมัยการประชุมรัฐสภา หัวหน้าพรรคเรียกประชุมสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคได้ตามความจำเป็นและให้หัวหน้าพรรคเป็นประธาน
ที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองหัวหน้าพรรค
คนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทนและให้เลขาธิการเป็นเลขานุการ
ในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้
รองเลขาธิการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๑๗ การประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค
ทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุมและมติที่ประชุมให้ถือเสียงเกินกึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ ๔

การประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรค
และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค

ข้อ ๑๘ ในสมัยประชุมรัฐสภาหัวหน้าพรรคหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายอาจเรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคได้ตามความจำเป็นและหัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุมถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมและให้เลขาธิการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุมแต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองเลขาธิการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๑๙ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม

ข้อ ๒๐ มติที่ประชุมให้ถือเสียงเกินกึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ ๕

การประชุมคณะกรรมการอื่น

ข้อ ๒๑ การประชุมคณะกรรมการอื่นๆ ให้ดำเนินการตามความจำเป็นและความเหมาะสม

ข้อ ๘๒ การประชุมของคณะกรรมการอื่น ๆ จะต้องมีกรรมการในคณะนั้น ๆ มาร่วมประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดในคณะนั้น ๆ จึงจะเป็นองค์ประชุมและมติที่ประชุมให้ถือเสียงเกินกึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ ๖

การประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๘๓ คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมวิสามัญสาขาพรรคอาจมีได้เมื่อคณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุมหรือเมื่อกรรมการสาขาพรรคจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อประธานสาขาพรรคให้มีการประชุมวิสามัญ

หนังสือร้องขอให้ระบุโดยชัดแจ้งว่าประสงค์ให้เรียกประชุมวิสามัญ เพื่อพิจารณาเรื่องใดและด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญตามวรรคหนึ่งให้คณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

คณะกรรมการสาขาพรรคเป็นผู้กำหนด วัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมใหญ่ แต่การประชุมวิสามัญที่กรรมการสาขาพรรคเข้าชื่อกันขอให้เรียกประชุม ระเบียบวาระให้เป็นตามมติของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๘๔ มติของผู้ที่ขอให้เรียกประชุมวิสามัญต้องเสนอต่อประธานสาขาพรรคพร้อมกับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๘๕ การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญสาขาพรรคประกอบด้วยสมาชิกพรรค ดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

(๒) สมาชิกสามัญพรรคในเขตท้องที่นั้นที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๘๖ ในการประชุมใหญ่สาขาพรรคต้องมีสมาชิกตามข้อ ๘๕ มาประชุม ไม่น้อยกว่ายี่สิบคนจึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุม ในกรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด ผลการประชุม ให้รายงานหัวหน้าพรรคทราบทุกครั้งที่มีการประชุม

ข้อ ๘๗ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าประธานสาขาพรรคไม่มาประชุมให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน หรือถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุมและให้เลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้รองเลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เลขานุการในที่ประชุม

ข้อ ๘๘ กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมสาขาพรรคเท่านั้น

(๑) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมืองหรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๒) รับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรค

(๓) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๘๕ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกราวให้ประธานสาขาพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุ วัน เวลา สถานที่ประชุมและระเบียบวาระการประชุมด้วยและให้แจ้งให้หัวหน้าพรรคทราบทุกครั้งที่มีการประชุม และให้พรรคส่งเจ้าหน้าที่กิจการสาขาพรรคหรือผู้อำนวยการพรรคประจำจังหวัดเข้าร่วมประชุมด้วยทุกครั้งที่มีการประชุม

ส่วนที่ ๗

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๘๐ ให้มีการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคอย่างน้อยเดือนละครั้ง และประธานสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลาประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษ อีกทั้งได้ตามความจำเป็นหรือตามคำขอจากคณะกรรมการสาขาพรรคจำนวนเกินกว่ากึ่งหนึ่งรวมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๘๑ การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคจะต้องมีกรรมการสาขาพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของคณะกรรมการสาขาพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้นจึงจะเป็นองค์ประชุม ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานที่ประชุม แต่หากประธานสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ก็ให้รองประธานสาขาพรรค

ทำหน้าที่แทนและให้เลขานุการสาขาพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่แทน

ข้อ ๕๒ มติของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคให้ถือเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของที่ประชุมและให้รายงานสรุปผลการประชุมส่งให้หัวหน้าพรรคทราบทุกครั้งที่มีการประชุมภายในเจ็ดวัน เพื่อทราบความเคลื่อนไหวและกิจกรรมต่างๆ ของสาขาพรรค

หมวด ๑๓

การบริหารการเงินและทรัพย์สินและการจัดทำบัญชีของพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๕๓ พรรคอาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

- (๑) รายได้จากคำบำรุงของสมาชิก
- (๒) รายได้จากการบริจาคโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย
- (๓) รายได้หรือรายรับจากกิจการอื่นๆ ที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย
- (๔) รายรับจากเงินสนับสนุนที่ได้จากกองทุนเพื่อการพัฒนา

พรรคการเมือง

ให้หัวหน้าพรรคจัดให้มีบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค ซึ่งต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ ที่อยู่ จำนวนเงิน และรายการทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณได้เป็นเงินของผู้บริจาคทุกรายในกรณีที่เป็นการบริจาคผ่านทางสมาชิก ให้ระบุชื่อสมาชิกผู้รับการบริจาคด้วย

(๒) วัน เดือน ปี ที่รับบริจาค

(๓) สำเนาหลักฐานการบริจาค

ในกรณีที่บริจาคเป็นการให้หรือให้ใช้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ให้คิดมูลค่าโดยคำนวณตามอัตราค่าเช่าหรือค่าตอบแทนตามปกติในท้องถิ่นหรือค่าของสินค้านั้นก่อนจึงบันทึกลงในบัญชีและในกรณีที่ไม้อาจคิดมูลค่าได้ให้ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างอื่นนั้นให้ชัดเจนเท่าที่จะกระทำได้

หัวหน้าพรรค กรรมการบริหารพรรค กรรมการสาขาพรรค และสมาชิก ซึ่งได้รับเงินหรือทรัพย์สินจากการบริจาค ต้องนำส่งเข้าแสดงบัญชีรายรับจากการบริจาค ภายในเจ็ดวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับการบริจาค

บรรดาเงินที่ได้รับบริจาคมาให้หัวหน้าพรรคและเหรัญญิกพรรคนำไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ โดยระบุชื่อเจ้าของบัญชีในนามของพรรคให้เปิดบัญชีเงินฝากธนาคารของสาขาพรรคได้

ในกรณีหัวหน้าพรรคและเหรัญญิกพรรคนำเงินไปฝากกับธนาคารพาณิชย์หรือธนาคารอื่นใด ให้หัวหน้าพรรคแจ้งหมายเลขบัญชีของเงินฝากและจำนวนเงินที่เปิดบัญชีของทุกบัญชี พร้อมทั้งส่งสำเนาบัญชีเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์รับรอง แก่นายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับตั้งแต่วันที่ได้เปิดบัญชี

ข้อ ๕๔ ราชจ่ายของพรรค มีดังนี้

(๑) ราชจ่ายปกติที่ต้องจ่ายตามงบประมาณประจำปี

(๒) ราชจ่ายพิเศษซึ่งมิได้กำหนดไว้ในงบประมาณประจำปี

ข้อ ๕๕ งบประมาณประจำปีของพรรค ประกอบด้วย

(๑) งบประมาณรายรับ

(๒) งบประมาณรายจ่ายซึ่งแยกออกเป็นประเภทเงินเดือนและค่าจ้าง ค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค ค่าครุภัณฑ์และอื่น ๆ

ข้อ ๕๖ ปีงบประมาณและปีการบัญชีของพรรคให้เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม และสิ้นสุดวันที่ ๓๐ ธันวาคมของปีเดียวกัน

ข้อ ๕๗ การรับและจ่ายเงินของพรรคให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนดไว้ แต่จะต้องไม่ขัดหรือแย้งต่อข้อบังคับพรรคหรือบทบัญญัติแห่งกฎหมายและรายรับซึ่งได้จากเงินสนับสนุนจากรัฐตามข้อ ๕๓ (๔) จะต้องนำเงินจำนวนดังกล่าวไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งไปใช้จ่ายเพื่อการบริหารพรรคและสาขาพรรค การหาสมาชิกเพิ่ม การใช้จ่ายในการเลือกตั้ง การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๕๘ ให้คณะกรรมการบริหารพรรครับผิดชอบการบริหารการเงินและการบัญชีของพรรคและสาขาพรรคให้ถูกต้องตามความเป็นจริงโดยให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ให้สำนักงานใหญ่โดยหัวหน้าพรรคและสาขาพรรคโดยประธานสาขาพรรคจัดทำบัญชีของพรรคและบัญชีสาขาพรรคประกอบด้วย

(ก) บัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับและแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย

(ข) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค

(ค) บัญชีแยกประเภท

(ง) บัญชีแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน

ให้ประธานสาขาพรรคส่งสำเนาบัญชีรายรับจากการรับบริจาคไปให้สำนักงานใหญ่ ภายหลังจากลงรายการแล้วเสร็จโดยพลัน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินภายในเจ็ดวัน

(๒) การจัดทำบัญชีตาม (๑) ให้จัดทำเป็นงบการเงินประจำ ทุกรอบหกเดือนโดยงบการเงินต้องประกอบด้วย งบดุล งบรายได้ และค่าใช้จ่าย และให้ประธานสาขาพรรคส่งงบการเงินดังกล่าวพร้อมกับรับรองความถูกต้องแล้ว ส่งให้สำนักงานใหญ่พรรคดำเนินการต่อไป

(๓) พรรคต้องจัดทำงบการเงิน ซึ่งรวมถึงงบการเงินของสาขาพรรค ด้วยในทุกรอบปีปฏิทิน โดยมีผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตรวจสอบและรับรองแล้ว และต้อง เสนอให้ที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติภายในเดือนเมษายนของทุกปี เมื่อที่ประชุมใหญ่ ของพรรคอนุมัติแล้วให้หัวหน้าพรรครับรองความถูกต้องร่วมกับเหรียญพรรคและ ให้หัวหน้าพรรคส่งงบการเงินดังกล่าวให้นายทะเบียนพรรคการเมืองภายในสิ้นเดือน เมษายนของทุกปี พร้อมทั้งสำเนาบัญชีตาม (๑)

(๔) ในส่วนที่พรรคได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐ พรรคจะต้องจัดทำ รายงานการใช้จ่ายเงินของพรรคในส่วนนี้ทุกรอบปีปฏิทินให้ถูกต้องตามความเป็นจริง และยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งภายในเดือนมีนาคมของปีถัดไป

หมวด ๑๔

การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๕๕ การกล่าวหาสมาชิกของพรรคคนใดว่าได้กระทำหรือละเว้นการกระทำ อันควรแก่การลงโทษต้องทำเป็นหนังสือถึงหัวหน้าพรรคมีสมาชิกสามัญไม่น้อยกว่า ยี่สิบคนลงลายมือชื่อ

ข้อ ๑๐๐ เมื่อได้รับหนังสือกล่าวหาสมาชิกพรรคให้หัวหน้าพรรคมอบอำนาจให้กรรมการบริหารคนใดคนหนึ่งหรือหลายคนทำการสอบสวนข้อกล่าวหา นั้น ถ้าสอบสวนแล้วเห็นว่ามิมีมูลให้เสนอข้อกล่าวหา นั้นพร้อมทั้งรายงานการสอบสวนต่อหัวหน้าพรรค เพื่อ

(๑) พิจารณาชี้ขาด หรือ

(๒) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือสมาชิกสามัญหรือสมาชิกกิตติมศักดิ์

ไม่น้อยกว่าห้าคนเป็นกรรมการพิจารณาเสนอความเห็นต่อหัวหน้าพรรคได้

ข้อ ๑๐๑ ในการพิจารณาข้อกล่าวหาสมาชิกต้องให้โอกาสแก่สมาชิกผู้ถูกกล่าวหาแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนแสดงหลักฐานฝ่ายตนภายในระยะเวลาสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

ข้อ ๑๐๒ เมื่อการพิจารณาลิ้นสุดลง หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ระงับเรื่องกล่าวหา

(๒) ยกข้อกล่าวหา

(๓) ดำเนินสมาชิกผู้ถูกกล่าวหา

(๔) ภาคทัณฑ์สมาชิกผู้ถูกกล่าวหา

ในกรณีหัวหน้าพรรคเห็นสมควรได้รับการลงโทษโดยการลบชื่อสมาชิกผู้ถูกกล่าวหาออกจากทะเบียน ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาวินิจฉัยสั่งการ

ข้อ ๑๐๓ การลบชื่อสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรออกจากทะเบียน ตามข้อ ๑๐๒ วรรคสอง ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคให้ความเห็นชอบในเบื้องต้นแล้วดำเนินการต่อไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๔

หมวด ๑๕

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับและแนวนโยบายของพรรค

ข้อ ๑๐๔ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรคจะทำให้
เกิดความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคและได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๑๐๕ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรค
ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขต่อไปนี้

(๑) ญัตติเสนอมมาจากคณะกรรมการบริหารพรรคหรือจากสมาชิก
สามัญจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน

(๒) ที่ประชุมใหญ่ออกเสียงลงคะแนนอนุมัติโดยคะแนนเสียง
เกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกที่มาประชุม

ข้อ ๑๐๖ หากมีปัญหาจะต้องตีความข้อบังคับไม่ว่ากรณีใดๆ ให้คณะกรรมการ
บริหารพรรคมีอำนาจตีความโดยคะแนนเสียงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการ
บริหารทั้งหมด

หมวด ๑๖

การเลิกพรรค

ข้อ ๑๐๗ พรรคแผ่นดินไทยมีความมุ่งมั่นที่จะสนับสนุนการสถาปนาระบอบ
ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้มั่นคงสถาพรสืบไป สมาชิกพรรค
จะต้องช่วยกันดำรงรักษาให้คงอยู่คู่กับปวงชนชาวไทยจนสุดความสามารถ เว้นแต่
จะถูกลบเลิกตามกฎหมาย

ข้อ ๑๐๘ ในกรณีที่พรรคต้องยุบเลิกให้ทรัพย์สินของพรรคตกเป็นของ สภากาชาดไทยหรือมูลนิธิอื่นใดตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้กำหนด เจตนารมณ์ของการบริจาคทรัพย์สิน

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคแผ่นดินไทย

คณะกรรมการบริหารพรรคแผ่นดินไทย มีจำนวนทั้งสิ้น ๑๘ คน ดังนี้

๑. นายบุญอุทธิพิล ชิดราช	หัวหน้าพรรค
๒. นางปติวรรดา ชิดราช	รองหัวหน้าพรรค
๓. นายสีลา เลไธสง	รองหัวหน้าพรรค
๔. นายประสาท โคตรจันทิก	รองหัวหน้าพรรค
๕. นายชาย บุญไทย	เลขาธิการพรรค
๖. นางเอ็นดู บุญละคร	รองเลขาธิการพรรค
๗. นายเถิง แสงสีงาม	รองเลขาธิการพรรค
๘. นายประยงค์ แผลดิตะ	เหรัญญิกพรรค
๙. นายบุญเที่ยง ไต่นุช	โฆษกพรรค
๑๐. นางสุภาวรรณ แวนจันลา	กรรมการบริหารพรรค
๑๑. นายบุญมี การะโก	กรรมการบริหารพรรค
๑๒. นางสาวประวดี สุโทวา	กรรมการบริหารพรรค
๑๓. นางสาวจันทิ บังกวงศ์	กรรมการบริหารพรรค
๑๔. นางบุญมี ไต่นุช	กรรมการบริหารพรรค

๑๕. นายคำสิงห์ หลงสอน	กรรมการบริหารพรรค
๑๖. นางเอมภัย สิงห์โยค	กรรมการบริหารพรรค
๑๗. นางบุคดี โคตรจันทิก	กรรมการบริหารพรรค
๑๘. นางสมนิต เอื้อนไชสง	กรรมการบริหารพรรค
- จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๕

พลตำรวจโท วาสนา เพิ่มลาภ

กรรมการการเลือกตั้ง ปฏิบัติหน้าที่แทน

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

นายทะเบียนพรรคการเมือง